



ročník 29

číslo 6

listopad-prosinec 2005



**slovo starostky - senioři se zapojili do dialogu o Evropě - Buštěhrad a divadlo -
literární soutěž "Jak jsem potkal přírodu" - historik Vratislav Čapek na besedě v ZŠ
- mateřské centrum - Jaroslav Pergl: "Kulturní činnost kultivuje člověka - ze sportu**

SLOVO STAROSTKY

V poštovních přihrádkách zhruba dvou třetin domů v Buštěhradě se objevily letáčky, zvoucí občany do zdejší sokolovny na informativní schůzky o kanalizaci. Podle návštěvnosti zatím dvou schůzek - třetí se ještě uskuteční - a podle počtu návštěv občanů na městském úřadě soudím, že se výstavba kanalizace ocitla v centru pozornosti občanů. Jak mám možnost posuzovat reakce občanů, mohu potvrdit, že převládají pozitivní názory na celou stavbu, i když jistě přinese mnohá omezení a trampoty pro celé město.

O kanalizaci usilovali už naši předchůdci na radnici. Jednání a snahu zastupitelů komplikovaly takové okolnosti, které nebylo v silách a možnostech radnice překonat. Hlavní překážkou byly finanční prostředky, jichž se nedostávalo v takovém objemu, který byl na tak velkou investici třeba. Nyní stojíme takřkajíc na prahu nové etapy života města a snažíme se dosáhnout toho, aby se život v Buštěhradě zlepšil. Výstavba kanalizace je poslední z inženýrských sítí, která Buštěhradu chybí. Nepochybně přispěje k rozvoji města, protože každý zájemce o bydlení či působení v Buštěhradě ocení, že zde budeme mít kompletní síť.

Budeme mít zajištěno odvádění a vyčištění odpadních vod podle platné legislativy a na evropské úrovni. Dojde ke zlepšení kvality vody v Buštěhradském potoce. Kdyby nebyla kanalizace a dešťové vody se i nadále odváděly do Buštěhradského potoka stávající dešťovou kanalizací, vystavovali bychom se nebezpečí finančních postihů od kompetentních orgánů životního prostředí. A že jejich pokuty jsou opravdu vysoké! Také musíme vzít v úvahu skutečnost, že vláda České republiky se při jednání o připojení naší republiky k EU zavázala, že do roku 2010 budou mít všechny obce čítající nad dva tisíce obyvatel čistírny odpadních vod a vybudovanou kanalizaci. Takže důvodů, proč jsme se i my, současní zastupitelé, zasazovali o uskutečnění tohoto záměru, je opravdu dost a nejsou zanedbatelné!

Pro občany bude zprovoznění čistírny i kanalizace znamenat určité zatížení, to jistě. Bude to především platba stočného. Odhad na platbu stočného činí zhruba

750 korun ročně na osobu. Ke každé nemovitosti musí být zpracována projektová dokumentace kanalizační přípojky a podle platných předpisů si bude muset každý majitel nemovitosti zajistit výstavbu domovní části přípojky včetně zasypání stávající žumpy či septiku. To bude možné po dohodě s realizátorem stavby, jak už jste byli informováni na zmíněných schůzkách. To jsou další finanční náklady.

Na druhé straně budeme moci odvádět odpadní vody bez jakéhokoliv čištění či předčištění na vlastním pozemku. Podpisem smlouvy o odvádění odpadních vod každý vlastník dokladuje řádné nakládání s odpady (o kontrole orgánů životního prostředí už byla řeč), v tomto případě nebezpečnými, ke kterým splaškové vody patří. Veřejné části přípojek nebudou hradit občané, ale město. A konečně - po napojení nemovitosti na kanalizaci se její hodnota zvýší. Toto je jen malé zamyšlení nad naším společným současným heslem - ČOV a kanalizace. Možná si řeknete, že zrovna v čase předvánočním vás nutím zamýšlet se nad ne zrovna idylickým tématem, ale nedá mi, abych se o tak velké akci i v tomto čase nezmínila. A byla bych moc ráda, kdyby společně se mnou se nad tímto námětem zamyslili i buštěhradáci, kterým leží na srdci další rozvoj našeho města.

A protože jsem přesvědčena, že tuto akci podpoří velká většina obyvatel města, chtěla bych jim už předem poděkovat za podporu, kterou této akci prokáží, a za trpělivost a pochopení všech kroků, i těch nepříjemných, které bude nutné během stavby podniknout. Domnívám se, že tento grandiózní projekt za to stojí.

Na závěr mi dovolu, vážení občané, abych vám všem popřála k nadcházejícím vánočním svátkům a novému roku především dobré zdraví, které je základem počínání každého z nás, pak hodně štěstí, jež je třeba k úspěchům jak doma, tak i v práci, a nakonec spokojenost, která přispívá k dobré náladě a optimismu. Moc vám přeji, aby příští rok 2006 byl pro každého z vás takový, jaký si sami přejete.

J. Leflerová

SLOVO REDAKCE

Milí čtenáři,

dovolu mi, abych vám jménem redakční rady poděkoval za přízeň, kterou našemu časopisu věnujete, a do příštího roku vám popřál zejména pevné zdraví.

Martin Ježek

Z RADNICE

Z MIMOŘÁDNÉHO ZASEDÁNÍ KONANÉHO 24. 8. 2005

Paní starostka seznámila zastupitele s oznámením, které došlo 17. 8. 2005 na Městský úřad Buštěhrad o konání závěrečné prázdninové akce ve dnech 26. - 27. 8. 2005 na soukromém pozemku parc. č. 1936/5 v k. ú. Buštěhrad. Přečetla všem zúčastněným také další vyjádření k uvedené akci - vyjádření kpt. Nováka z Hasičského záchranného sboru Středočeského kraje, vyjádření firmy NOVEX Kladlo, s. r. o., která blízce sousedí s pozemkem parc. č. 1936/5, a zápis České inspekce životního prostředí - oddělení ochrany přírody. Paní starostka upozornila na obecně závaznou vyhlášku města Buštěhradu o veřejném pořádku s tím, že dojde-li k porušení pravidel této vyhlášky, dojde k přestupkovému řízení. Pan Krejčík za pořadatele ujistil, že v areálu a jeho těsné blízkosti bude přísný zákaz jakékoli manipulace s ohněm, zábavnou pyrotechnikou, pálení odpadu. Návštěvníci budou upozorněni letáčky a plakáty, umístěnými v celém areálu. Co se týče kouření, konstatoval, že pravděpodobně nebude možné v tomto směru účastníky uhlídat, ale pořadatelé budou situaci v areálu monitorovat. Pan Krejčík informoval o měření úniku plynu na blízké přípojce, které dnes provedli pracovníci Středočeské plynárenské a. s. Podle jejich vyjádření nedochází k žádnému úniku plynu na přípojce. Kpt. Fryc konstatoval, že v pátek ve 22 hodin a dále i v průběhu celé akce dojde k měření hluku pracovníky Krajské hygienické stanice. Majitel pozemku p. Lhota byl upozorněn, že na jeho pozemku se skladují pneumatiky, které na upozornění ČIŽPa HZS mohou naplnit skutkovou podstatu pře-

stupku na úseku životního prostředí. Majitel přislíbil, že dojde k jejich odstranění. Vzhledem k tomu, že současná legislativa neumožňuje obcím vyhlásit jednoznačné stanovisko - kategorický nesouhlas či souhlas - s pořádáním podobných akcí, vzalo městské zastupitelstvo všechny skutečnosti související s pořádanou akcí na pozemku parc. č. 1936/5 v k. ú. Buštěhrad na vědomí. Přítomní zástupci Policie ČR uvedli, že celá akce bude po celou dobu trvání pod dohledem jejich příslušných útvarů.

Pan ing. Sedláček předložil zastupitelům k projednání návrh smlouvy o uzavření budoucí darovací smlouvy mezi městem Buštěhrad a majiteli níže uvedených pozemků - ing. M. Sedláčkem, ing. M. Sedláčkovou a K. Tůmovou. Předmětem této smlouvy o uzavření budoucí darovací smlouvy je dar - kanalizační řady splaškové kanalizace včetně kanalizačních přípojek k hranicím pozemků parc. č. 1819/6, 1819/8, 1819/31, 1819/35, 1819/42, 1819/44, 1819/55, 1819/81, 1819/87, 1819/88, 1819/94, 1819/95, 1819/96, 1819/98, 1819/99, 1819/100, 1819/101, 1819/102, 1819/103, 1819/104, 1819/105, 1819/106, 1819/107, 1819/111, 1819/112 v k. ú. Buštěhrad, které vybudují dárce. Podmínkou zmíněné smlouvy by byl závazek města Buštěhradu garantovat uhrazení nákladů na vybudování kanalizačních řadů a přípojek od jednotlivých vlastníků výše uvedených pozemků investorům. Vzhledem k tomu, že město nemá v tomto směru patřičné kompetence, MěZ neakceptovalo 5 hlasy (J. Leflerová, V. Nový, K. Trnobranský, J. Koutecký a V. Šumná) po diskusi návrh pana ing. Sedláčka. Ing. Kasalický se hlasování zdržel.

OZNÁMENÍ JUBILANTŮM

Vážení,
víme, že v roce 2006 se dožíváte významného životního jubilea. Jak je již zvykem, na stránkách Buštěhradského zpravodaje zveřejňujeme údaje jako jméno, příjmení, kolika let se dožíváte a ulici vašeho bydliště, např.:

70 let
NOVÁK Václav, ul. V zahradě.

Chtěli bychom vás požádat, zda by bylo možné zveřejnit tyto údaje. Pokud budete souhlasit, prosím, vyplňte níže uvedený formulář a odevzdejte jej na Městský úřad (pokud nebudete moci vy osobně, pošlete formulář po svých blízkých nebo poštou). Abychom mohli vše řádně zpracovat, prosíme o do-



ručení formuláře nejpozději do 15. ledna 2006. Jestliže si nebude přát zveřejnění ve zpravodaji, nemusíte dělat vůbec nic. Pokud od Vás neobdržíme vyplněný formulář, nebudou Vaše údaje zveřejněny. Velice děkujeme a přijmeme předčasnou gratulaci. Kontakt MěÚ: L. Libertinová (312 278 032 nebo 312 250 301)

Souhlasím s uveřejněním svého jména, příjmení, věku a ulice v Buštěhradském zpravodaji.

Jméno a příjmení:

Dat. narození:

Ulice:

datum

podpis

ZPRÁVY ZE STAVEBNÍHO VÝBORU

ZÁMECKÉ OKÉNKO

Na zámku se pracuje - pokračuje se v opravách krovů a střech. Máme stavební povolení i příslib financí z Programu záchrany MK na celou další etapu, jejíž součástí je i záchranné zajištění těžce poškozeného

portálu se sochami (směrem do parku), takže práce budou moci bez přerušení probíhat celou zimu a příští rok.

Ing. Arch. Daniela Javorčková

ZPRÁVY ZE SOCIÁLNĚ ZDRAVOTNÍHO VÝBORU

Dovolte mi v krátkosti zhodnotit letošní rok 2005 z pohledu člena sociálně zdravotního výboru.

Nejvíce nás "zaměstnává" buštěhradská DPSka. Do registru k přijetí do DPS přibýlo v letošním roce dvanáct uchazečů, odešly od nás dvě obyvatelky, a tím pádem jsme s ubytováním mohli vyhovět dalším dvěma lidem. Tolik stručně statistika.

Dále bych se, i když přiznávám nerada, vrátila ke stížnosti jedné z obyvatelk DPS Buštěhrad ohledně zrušení nočních služeb v tomto zařízení, kterou dokonce otiskl Kladenský deník. O této skutečnosti byli čtenáři Buštěhradského zpravodaje informováni odstavcem v rubrice "Napsali o nás" v čísle 4/2005.

Dovolím si připomenout č. 3/2005 zpravodaje, kde této stížnosti předcházela článek ředitelky DPS, ve kterém několika odstavci vysvětluje rozdíl mezi domem s pečovatelskou službou a domovem důchodců, kde je pečovatelská služba poskytována nepřetržitě. V našem "domečku" jsou služby poskytovány oproti běžným osmi

hodinám denně, hodin dokonce dvanáct.

Pokud by tedy obyvatelé našeho DPS měli pocit, že jim zdejší služby nepostačují, pak by bohužel svou situaci měli řešit změnou zařízení, protože v silách města není poskytnout více finančních prostředků na nadstandardní služby a péči.

Mrzí mě, že se někdo z obyvatel DPS cítí nespokojený. Líbilo by se mi, pokud by tomu bylo právě naopak a tamní obyvatelé si užívali opravdu pohodu v domě pokojného stáří, jak se také často zkratka DPS vysvětluje.

Závěrem bych ráda všem obyvatelům města touto cestou popřála úspěšné vykročení do nového roku, a to spolu s přáním pevného zdraví, štěstí, lásky a spokojenosti. Dále pak děkuji všem mým kolegům z mého výboru za jejich celoroční obětavou práci.

Za SZV Václava Šumná

ZPRÁVY Z KULTURNÍHO VÝBORU

SENIORŮ SE ZAPOJILI DO DIALOGU O EVROPĚ

Buštěhradští seniori se zapojili do dialogu o budoucnosti Evropy. Místní dům s pečovatelskou službou totiž navštívil projekt "Aktivním stářím pro Evropu," který za podpory Úřadu vlády ČR a Klubu mladých Evropanů realizuje společnost EuroCompact.

"Cílem našeho projektu je umožnit dialog mezi mladými lidmi a seniory o Evropě," říká manažer projektu Jiří Hodinka. Podle Hodinky tento dialog umožňují diskuse, které se odehrávají ve 20 domovech důchodců či domech s pečovatelskou službou a 10 klubech důchodců v celém Středočeském kraji. "Diskutuje se o celé řadě aktuálních evropských témat, ale zároveň se srovnává Evropa doby minulé s tou dnešní," dodává Hodinka. Podle Hodinky se diskusí v průměru účastní 15 seniorů. "Jsme nadšeni z účasti, seniori jsou velice aktivní a chtějí o Evropě diskutovat," doplňuje Hodinka.

Diskuse doplňují v domovech důchodců i informační tabule. "Informační tabule jsou nainstalovány ve všech domovech důchodců, ve kterých se náš projekt odehrává. Přinášejí informace o Evropské unii, důchodové reformě či

životě seniorů v Evropské unii," upřesňuje Hodinka.

Podle Ivety Nejedlé ze společnosti EuroCompact není cílem projektu "Aktivním stářím pro Evropu" agitovat pro Evropskou unii. "Snažíme se o EU diskutovat, přinášíme seniorům informace o aktuálním dění a zprostředkujeme jim pohled mladých lidí na evropskou problematiku," říká Nejedlá. "Seniori rádi diskutují, dialog s mladými lidmi je pro ně vytržením z každodenního stereotypu," dodává Nejedlá.

V Buštěhradu diskutovalo 16. listopadu 2005 více než 15 seniorů. Podle moderátorky diskuse Kateřiny Husové byli buštěhradští seniori velice aktivní. "Zajímali se hlavně o celoevropskou diskusi o důchodových reformách, ale i o společnou evropskou měnu a budoucnost Evropské ústavy," říká Husová. Podle Husové byla diskuse zajímavá i z pohledu moderátora. "Seniori velice zajímavě vyprávěli o Evropě jejich mládí - je to až neuvěřitelný kontrast," dodává Husová.

Pro více informací o projektu "Aktivním stářím pro Evropu" kontaktujte koordinátora PR Luboše Jahodu na lubos.jahoda@eurocompact.cz nebo na tel. 777 893 070.

BUŠTĚHRAD A DIVADLO

Vážení čtenáři, přinášíme vám další téma zpravodaje. Vzhledem k tomu, že se v našem městě po dlouhé době konala divadelní premiéra, nemohli jsme zvolit jiné téma...

red. rada BZ



Našli jsme v archivu. Archiv Muzea O.P. Foto M. Ježek

DIVADLO V BUŠTĚHRADĚ ŽIJE!

Začátek listopadu s sebou přinesl i ryze smutné, mlhavé, pošmourné a podzimně vlezlé počasí. Zkrátka dušičkové. To člověk potom rád navštíví akci, která by ho dovedla z takového splínu příjemně vytrhnout. Opravdovým pohlazením po duši bylo představení divadelního Klubu Íčko 5. listopadu odpoledne v místní Sokolovně.

Příjemnou hodinkou pásma složeného z jazykolamů, básniček, písniček a krátkých pohádek, nesoucího název "Divotvorná knížka", nás provázela dvojice Harlekýna a Klau-na, jinak dvou bývalých žáčků buštěhradské školy. A ostatní vystupující? To byli žáci buštěhradskou školou povinní, kteří navštěvují právě divadelní kroužek, jež vede pan Zdeněk Fous z Lidic.

Na mnoha školách mají kroužky dramatické, jenže tenhle, jehož členové sehráli krásné premiérové vystoupení, je opravdu divadelní. Protože k divadlu patří nejen herci, ale i celá řada jiných "profesí", bez kterých by divadlo nebylo divadlem - tedy osvětlovači, nápověda, zvukaři, pomocnice při oblékání a líčení a dost možná, že jsem ještě na někoho zapomněl. To jsem si uvědomil poté, co představení skončilo a vedoucí a režisér v jedné osobě, pan Fous, děkoval i jim.

Všichni udělali pořádný kus práce, to mi jistě dáte za pravdu všichni, kteří jste v sobotu odpoledne byli v Sokolovně. Už jenom sál uvnitř se změnil k nepoznání - pódium, zatemnění, opona, výzdoba a nasvícení (a těch kabelů, které jsem viděl při úklidu). Na malých hercích je vidět nejen pěkný divadelní kostým, ale také radost z hraní. Je jasné, že někdo má menší nadání, jiný zase větší trému, ale

bez rozdílu všichni mají divadlo rádi.

A my (doufám, že mohu mluvit i za ostatní) jsme zase určitě rádi, že divadlo v Buštěhradě žije. Děkujeme všem - městskému úřadu, sokolům, škole, ale hlavně Zdeňkovi Fousovi a jeho divadelnímu Klubu Íčko! Třeba i za to, že část výtěžku představení půjde nejen na zakoupení nové divadelní techniky, ale také pro indiánské děti z Haparquilla v Peru.

Marek Veselý

ROZHOVORY S "ÍČKEM"

V minulém čísle jsem vám představila Divadelní klub Íčko v očích zakladatele Zdeňka Fouse. Nyní jsem oslovila několik členů a položila jsem jim pár otázek, aby... ale čtěte dál, vše se z rozhovorů dozvíte.

Vyzbrojená deskami, tužkou a diktafonem jsem se vydala v úterý 4. října 2005 do Sokolovny na divadelní zkoušku ÍČKA. (Za měsíc, tj. v pátek 4. listopadu, budeme mít premiéru). Tato zkouška byla trochu nevšední, rozdělovaly se totiž kostýmy a herci si mohli vyzkoušet, který jim padne nejlíp. Uprostřed celého dne vše koordinoval Zdeněk a kolem pobíhala spousta dítek v těch nejpodivnějších, pestrobarevných divadelních oblecích. Využila jsem tedy situace a jako první si odchytila Veroniku Ottlovou, která si sice nehrála na honěnou, ale myslím, že kdyby začala někoho honit v růžovém kostýmu Harlekýna, který měla právě na sobě, utíkal by celkem rychle.

Veroniko, ty působíš v ÍČKU od 13. října 2003, což byl den, kdy v buštěhradské škole začal působit Divadelní klub ÍČKO. Dokonce jste už spolu s několika dalšími členy odehráli před diváky představení "Divotvorná knížka", které shodou okolností nově nacvičujeme právě i v těchto dnech. Můžeš nám přiblížit, kde a kolikrát jste účinkovali a jaké byly divácké ohlasy?

Hráli jsme jen dvakrát, ve školní družině ZŠ Buštěhrad, a to v roce 2004. Zpočátku byly děti z 1. a 2. třídy nepozorné, ale potom se zklidnily a nakonec nás ocenily velkým potleskem. Myslím, že se jim tedy představení líbilo, a doufám, že budeme slavit stejné úspěchy i nyní, což bude za měsíc. Tenkrát jsme chtěli hrát ještě pro děti z naší mateřské školy, ale přišli jsme o místnost ve škole. Nové představení připravujeme hlavně pro ně a také se na ně hodně těšíme, protože buštěhradská mateřská škola je báječná.

Veronika nechodí cestou na zkoušky sama. Doprovází ji mladší bratr David. Zeptala jsem se tedy i jeho, abych omylem nerozpoutala sourozeneckou válku.

Davide, už jsi někdy vystupoval před diváky? Jak jsi na tom s nervozitou před představením?

Ano, já i sestra jsme už vystupovali v pořadu "Divotvorná knížka". V té době jsme ale nehráli některé scény, které byly připsány do scénáře teprve nedávno a které budou poprvé uvedeny až nyní. Tenkrát jsme odehráli většinu programu

s maňásky a v paravánu. Zato nyní to budeme mít v Sokolovně jako v divadle s jevištěm, oponou a reflektory. Už se moc těším. Trému jsem tenkrát neměl a jestli budeme hrát před mladšími dětmi jako minule, ani snad mít nebudu.

Veronika Ottlová a David Berovič z Buštěhradu nejsou ale jediní sourozenci, které v našem klubu najdete. Dále tady máme sestry Petru Bakanovou a Sabinu Zeleke z Makotřas. Petra je jedna z nejstarších a Sabinka naopak z nejmladších dětí. Na první pohled byste nepoznali, že k sobě patří, ale jsou obě stejně usměvavé a upovídáné. Dalším pojítkem jsou velmi podobné odpovědi, které uvedly nezávisle na sobě.

Co se vám na zkouškách líbí a co byste nejradši změnily?

Petra: Na zkoušky chodím ráda a líbí se mi tady, ale je to složité s chováním mladších členů klubu. Jsou nepozorní, ale myslím, že se jejich kreativita kladně projeví až při premiéře. Sabinka: Líbí se mi tady. Já se nestydím, takže mě baví vystupovat. Jenom mi trochu vadí hluk, který děti dělají. Vůbec nic potom neslyším.

V našem souboru najdete nejednu kuriozitu. Například dvojčata, bratry Flodrovy z Lidic. Dva kluci podobní si jako vejce vejci, to se nám hodí. Když je jeden z nich nepřítomný, druhý ho nahradí a nikdo nic nepozná. Ani mě nepřekvapilo, když jsem je objevila v kostýmech pirátů v rohu u stolu hrát kartičky Star Wars. Ve 3. třídě je to naprosto v pořádku, ale u nás ve škole, což je kladenský "gympl", je tento trend prosazován i mezi patnáctiletými kluky, což už je trošku na pováženou. Ale vraťme se k tématu.

Kluci, tak schválně, kdo z vás dvou má větší trému?

Jakub: Určitě já. Hraji na kytaru a už jsem byl třikrát na koncertě. Pokaždé jsem byl první na radě a vždycky jsem měl hroznou trému.

Dvojče Michal mi Jakubova slova potvrdil pokýváním hlavy a kluci se opět zabrali do hraní s kartičkami, takže jsem je už nerušila. Radši jsem šla najít mezi hloučkem dětí naši druhou kuriozitu. Tou jsou trojčata Kožmínovi z Dobrovíže. Dvě holky, Hanka a Kačka, a jeden kluk Štěpán, to je vám



Našli jsme v archivu. Archiv Muzea O.P. Foto M. Ježek

panečku nadělení. Abych je tedy neošidila, zeptám se každého zvlášť. Když jsem se zeptala, kdo začne, každý ukázal na toho druhého, ale nakonec se shodli na Hance. Hanka, jak to u vás doma chodí? Trénujete si spolu někdy texty?

Občas spolu nacvičujeme a vzájemně si radíme. Zdeněk nám vybral text krátké pohádky, kde jsou jen tři postavy, takže si to doma můžeme procvičovat. Myslím, že nejšikovnější z nás tří je Štěpán.

Štěpáne, Hanka o tobě řekla, že jsi nejšikovnější, má pravdu? A jak se sestrami vycházíš? Přeci jenom, mít kolem sebe dvě holky, to se stane málokterému klukovi. Měnil bys je někdy za bráchy?

Asi má Hanka pravdu. Ségry mě moc nezlobí, ale jsou trochu líný, takže bych je někdy za bratry vyměnil rád.

Kačko, souhlasíš s Hankou v tom, že Štěpán je z vás nejlepším, co se týče hraní?

Souhlasím. Já bych Štěpána nevyměnila, je to dobrý brácha.

Takže jsem si udělala jasno ve vztazích trojice Kožmínových. A abyste si nemysleli, že jsme spolek podivínů a kuriozit, chtěla bych vám představit i Zdeňku Ortovou z Buštěhradu. Zdenka chodí do 5. třídy a je úplně normální děvče, nepochází ze dvojčat, trojčat, čtyřčat ani ničeho jiného. Ale jednu zvláštnost přeci jenom má, neboť na zkoušky ÍČKA to má úplně nejbližší, tzn. jenom přes ulici. V pohádce, která je součástí představení "Divotvorná knížka", hraje zajíčka a musím říct, že jí to v čepičce s oušky moc sluší. Právě podle této čepičky jsem ji objevila v davu.

Zdeňko, ty máš jednu z hlavních rolí v pohádce, kterou budeme v blízké době hrát před publikem. Těšíš se? Nemáš trému?

Na představení se těším, obzvlášť na diváky z naší mateřské školky. Trému skoro nemám, i když to bude moje první veřejné vystoupení.

Zkouška (v divadelní hantýrce zvaná "oblékaná") se v tomto okamžiku už chýlí ke konci, ale co by to bylo za divadlo bez osvětlovačů a zvukařů, zkrátka lidí od techniky. Vylezla jsem tedy nahoru na balkonek, kde je všechno naše technické vybavení, včetně "pánů techniků". Mluvíme o Ondrovi Horkém, Mirkovi Čermákovi, Davidovi Karáskovi a Lukášovi Jirkovském (občas vypomáhá i Veronika Kůtová). Zvolili si mezi sebou mluvčího, kterým se stal Mirek, ale postupně se rozpovídali všichni.

Co myslíte, že nám v ÍČKU nejvíce chybí, co se týče technického vybavení?

Chtělo by to ještě druhý reflektor, tzv. "bodák", ale to už řešíme a vypadá to, že do budoucna by mohl být. Máme dobré kamarády v Kladně v kině Hutník a ti nám jeden zapůjčují. Taky byly trochu problémy s komunikací mezi námi a Zdeňkem, protože my jsme tady na balkoně a Zdeněk dole, ale to se částečně vyřešilo přesným očíslováním reflektorů a reprobeden. Uvítali bychom v souboru ještě nějakého muže, nebo technicky založenou paní, kteří by s námi (zvukaři a osvětlovači) byli během zkoušek i představení a občas nám poradili, aby Zdeněk nemusel stále



Jan Vacula a Jana Kráčmarová při zkoušce pohádkového muzikálu Modroočko. Foto Dana Heráňová

odbíhat k nám na balkon a kontrolovat, zda je vše v technickém pořádku.

Chtěla jsem si popovídat také s Petrou Soukupovou, ale ten den na zkoušce chyběla, takže jsem jí poslala e-mail s jednou otázkou. Nyní si můžete přečíst, co mi odpověděla.

Petro, o tobě vím, že jsi zakládající členkou ÍČKA a kromě něho nyní navštěvuješ ještě dramatický kroužek na SOŠ (Střední odborná škola na Sítné). Můžeš oba soubory porovnat?

Petra: Na Buštěhradě je to mnohem pomalejší a zatím bez jakéhokoliv výsledku. Na SOŠ jdeme na konci školního roku na soutěž, a tak máme nějakou motivaci, máme za čím jít, proč se snažíš, tudíž je to i zábavnější. Na SOŠ je to taky mnohem volnější. V určitém dnu a hodině, ale stejně jsme se pak scházeli úplně jinak a dost často i bez učitelky, tím je to pro nás opět o něco zábavnější, protože nám do toho pí. uč. Polterová tolik nemluví a my se můžeme lépe samostatně vyjádřit a dát do role víc ze sebe, oproti Zdeňkovým "dramatákům", kdy nám Zdeněk podrobněji říká, co máme dělat, což nám občas moc nesedí. Ale abych zde nemluvila o dramatickém kroužku na SOŠ jen v superlativech. Naše ÍČKO je mnohem spolehlivější, má určitý řád a já s ním počítám vždy v pravidelnou dobu. Na SOŠ je to dost chaotické a makat začínáme zhruba týden před vystoupením, abychom to dohnali. Jinak se málokdy sejdeme v plném počtu bez potíží, a to si myslím, že není vždy výhodné...

Petro, díky za upřímnost.

A jak se říká, to nejlepší na konec. Paní Marie Heroldová (v Buštěhradě všem známá jako Majka) je naše nedocenitelná nápověda. Bez ní bychom byli všichni "ztracení", samozřejmě, že myslím jen v textu scénáře. Sledování textu, tzn. nápověda čili suflér, není důležité jen při představení, ale hlavně po čtených zkouškách při nacvičování nového scénáře. Proto se i jí musím zeptat. A položím jí otázku rovnou k tématu.

Myslíte si, že v případě výpadku textu při představení je lepší nechat si zcela evidentně poradit od nápovědy anebo za improvizovat, i za cenu vypuštění některých frází?

Vzhledem k tomu, že mezi našimi herci jsou převážně děti mladšího věku, je lepší si nechat poradit od nápovědy, pro-

tože spoluherce by nemusel správně zareagovat. V případě starších členů bych dávala přednost improvizaci.

Já všem moc děkuji za odpovědi a za čas, který mi věnovali. Během prepisování "ROZHOVORŮ" na počítači jsem se ještě dozvěděla, že k nám do ÍČKA přibudou další členky, a to dvě paní z Buštěhradu. Anna Paterová, která bude během našich zkoušek dohlížet v klubovně, kde budou trávit volný čas ti, co zrovna nezkouší, aby na sále nerušili ty, co právě nacvičují. Už je nás v souboru 33 členů. To víte, kdo rád hraje divadlo, tak ani na chvíli nezavře pusu a ono to při zkoušce velmi ruší. Markéta Blahníková bude nejenom v roli inspicienta (INSPICIENT - řídí představení a stará se o to, aby všichni herci byli včas na svých místech), ale i maskérky, kostymérky, no prostě co bude třeba. U divadla je zapotřebí každé šikovné ruky a hlavně velké ochoty. Ne nadarmo se v minulosti divadelním amatérům říkávalo OCHOTNÍCI.

Za Divadelní klub ÍČKO napsala
Jana Kráčmarová

HEZKÁ VZPOMÍNKA

Když jsem byla přítomna premiérovému představení divadla Íčko, kterou nastudoval Zdeněk Fous s dětmi, nemohla jsem nezavzpomínat na pokus oživit dospělé ochotnické divadlo v Buštěhradě, jehož hlavním iniciátorem byl právě také Zdeněk.

Od listopadu 2001 do června 2002 jsme se scházeli v hasičárně v Buštěhradě, pak v lidické Oáze a nakonec jsme se usadili v "zadňáku" ve "společenské" místnosti jednoho paneláku. Zkoušeli jsme Nezbednou pohádku od Josefa Lady. Poslední obsazení bylo: Honza Jan Kasalický, jeho máma Jitka Mahovská, princezna Veronika Kellerová, dědeček Václav Míšek, král Jirka Mühlfeit, sudička Zuzana Hubáčková a ostatní vesničané Zdeňka Plátková, Vladimír Bureš, Jindra Hurychová, Ivona Kasalická a Emil Červený. Dětské role hráli Jana Kráčmarová, Markéta Heroldová, Michaela Ortlíková a Jan Vacula, zvukaře dělal Antonín Kadlec mladší.



Při zkoušce: zleva zády V. Míšek, J. Mühlfeit, V. Bureš, v masce draka děti, E. Červený, Z. Hubáčková, J. Mahovská, J. Kasalický. Foto IK

Přestože jsme chuť do nacvičování měli velikou, provázely nás po celou dobu nacvičování menší či větší překážky (stálý nedostatek herců - nebyly obsazeny všechny role, časté absence, nedostatek financí na kulisy a kostýmy). A když už to už vypadalo, že snad dáme představení dohromady, bylo nutno vyklidit přidělenou místnost z důvodu rekonstrukce. A nebylo kde zkoušet. Kulisám a kostýmům dala na chvíli přístřeší Jitka Mahovská a posléze již Zdeněk domluvil prostory v ZŠ. K pokračování nácvičku a třeba jen jedinému zahraničnímu představení jsme se už po prázdninách nedostali.

Když teď coby Zdeňkovi "skoroherci" sledujeme jeho práci s dětmi, máme radost, že jim to tak pěkně jde. A fandíme jim.

I. Kasalická

PROSÍM, MISTR BUŠTĚHRAD, NA SCÉNU!

S rozechvěním jsem zazvonil u starých dveří. Za chvíli se pohnula záclonka v okně. Jako opona před premiérou. Zachvěl jsem se chladem pozdního večera. Jako kandras před svou první exhibicí. Kdy to své "paní nesu vám psaní" hlesnu na forbinu, kde pevně rozkročený stojí opravdové hvězdy. Představa, že se mám sotva jen dotknout virtuozity redakčních zповědníků, třeba Ivony nebo Honzy, mi podlamovala kolena. (Ještě že se mnou je Helenka, jejíž přítomnost na mé premiéře mi dodává síly. A navíc nepotřebuji poněkud komisní diktafon, protože je schopna si všechno zapamatovat.) Staré panty vrzly a opona vylétla vzhůru. Ve slabém světle schodiště orámovaném dveřmi zářila přívětivá tvář vážené paní Věnceslavy Cachové. Přátelské pozvání do vyhřátého pokoje bylo tou nejlepší náповědou. Půjde to!

Myšlenku na klasický rozhovor jsem zaplašil hned, když jsem na stole viděl hromádku zažloutlých rukopisných poznámek, několik černobílých fotek a jiných dokumentů. Paní kronikářka nezklamala. Připravila si již dopředu několik věcí, které mě zaujaly. Náš rozhovor se rozvinul hladce jak med. Má chabá otázka na ochotnické divadelní skupiny v buštěhradské minulosti byla přesměřována na texty, které již byly na toto téma publikovány ve výročních almanaších nebo v samotném zpravodaji města. S úlevou jsem vyslechl bleskové shrnutí o tom, jak byla v Buštěhradě divadelnických spolků spousta, že mezi nejznámější patřily skupiny TYL, JEDNOTA DIVADELNÍCH OCHOTNÍKŮ, BESÍDKA MLÁDEŽE nebo SOKOL. Paní Cachová se stále omlouvala, že si všechno nepamatuje, ale rozum zůstával stát mně nad detaily, které jsem si ani nestačil zapisovat do notýsku. Že kroužek Tyl hrál v sále bývalého hostince "U Koulů" a Jednota divadelních ochotníků v hospodě "Na Krétě". Že se ani neví, jak ukončila svou činnost skupina Sdružení katolické mládeže, vystupující v prostorách "Vinohradu", nebo jak byly všechny spolky v roce 1945 direktivně sloučeny. Bylo toho hodně a hodně zajímavého.

Mne však zaujala krásná skupinová fotografie sboru ochotníků ležící na stole - dílo buštěhradského fotografa pana Petrlíka, co míval ateliér naproti kapličce. Nějak jsem si nedovedl představit, jak se tito ctihodní měšťané

převlékali do kostýmů a předváděli se pro radost jiných. Nějak jsem si nedovedl představit, kolik času po každodenní práci věnovali učení textů a zkoušení pestrého repertoáru. Kde, dámy Hlinková, Podrázská, Kindlová, Knotková, Huříková nebo Štichová, braly tu báječnou odvahu vystoupit na jeviště? Proč, pánové Bárta, Míšek, Mrázek, Veselý, Kadlec, Srba, Burgr, Teringer, Šmarda, Mette, Šicha, Mainl, Kalík, Hlinka, Knotek, Opl, Podrazký, Huřík či Holeček, věnovali svou duši právě divadlu? A to zdaleka nejsou vyjmenovaní všichni, kteří buštěhradské ochotničení jistě považovali za nesmírně důležité. Avšak i zde znova klobouk dolů před naší hostitelkou, v jejichž vzpomínkách všichni žijí, pan Jan Huřík ze zákolanské výroby klavírů nádherně zpívá, pan Šmarda s kolegyní Knotkovou-Čermákovou jsou nepřekonatelným milovnickým párem, velkými postavami divadla i městského úřadu jsou jistě manželé Hlinkovi a známý představitel milovníků pan Oldřich Teringer, starokomici Marie Podrazská a Josef Šicha mají respekt před režisérem Mílou Srbou a naslouchají spásné náповědě Aloise Burgra, druhdy buštěhradského listonoše. Všechny spolky hrají trošku odlišný repertoár. Nekonkurují si a dokonce cestují i po okolních obcích. Zvláštní a kouzelný svět zázračných vzpomínek. Cítil jsem se na té návštěvě jako doma. A ještě než jsme s Helenkou odcházeli, tak jsme věděli, že to určitě nebyla derniéra. Dozvěděli jsme se třeba o panu Rottovi, takto renesančním tvůrci divadelních her, řezbáři loutek, národovci a zakladateli místního Sokola, Hasičského sboru a Všeobecně podpůrného spolku Kruh po první světové válce. Také o tom, jak paní Cachová v dětství chodila na místní loutkové divadlo a sama pak v něm po té druhé válce účinkovala pod vedením pana učitele Josefa Veselého. A přes něho jsme se dostali až k buštěhradským biografům, ale to už bude námět na někdy příště. Třeba se najde někdo, kdo bude znát i další podrobnosti. Moc rádi bychom si ještě někdy pohovořili o jiných obdivuhodných aktivitách na Buštěhradě, o lidech, kteří nesli pomyslný prapor místní kultury bez pompy a hvězdných manýrů, o té úžasné vytrvalosti a zájmu. A mezi takové jednoznačně patří i naše hostitelka paní Věnceslava Cachová. Jí také patří dík za tento rozhovor.

Jiří Blesk a Helena Trojánková



*Jednota divadelních ochotníků v Buštěhradě.
Snímek z roku 1940 zapůjčila V. Cachová. Foto V. Petrlík*

PAN VÁCLAV MÍŠEK VZPOMÍNÁ NA DIVADELNÍ ŽIVOT V BUŠTĚHRADĚ

V Buštěhradě byly dva významné divadelní spolky. Prvním z nich byl tzv. Dělnický spolek, který hrál na Krétě (U Bečvářů). Druhý byl divadelní spolek Tyl, který zkoušel a hrál U Koulů.

Po roce 1948 se oba spolky spojily a vznikla Jednota divadelních ochotníků v Buštěhradě. Je důležité zmínit, že v sokolovně se též hrálo loutkové divadlo. Po válce však někdo loutky ukradl.

Zajímavou skutečností u dřívějších divadelních spolků bylo, že herci měli své role typově rozdělené a velmi úzkostlivě si je hlídali. Bylo proto známé, který herec nebo herečka působí jako starokomik, kdo je naopak mladokomik, kdo hraje zásadně naivku nebo milovníka. Herci byli na své typové role navyklí a neradi tyto úlohy měnili.

Po roce 1945 začaly být oblíbené sovětské hry s odbojářskou a partyzánskou tematikou a jistou dobu přitahovaly početné publikum. Při jedné zkoušce něk-



Snímek z roku 1941 z představení v zámeckém parku při hře „Ta naše písnička česká“. Převzato z BZ č. 2, roč. IV, s. 12.

patřil Antonín Týbl, který režíroval v poválečných letech. Dal tehdy dohromady partu mladých herců, kteří hráli hlavně představení pro děti. Dalším režisérem byl například Josef Háva, nastudoval se spolkem třeba velmi povedenou hru *Hrátky s čertem*. Pan Josef Bučil se zase podílel na neméně povedených *Dalskabátech*, které se pro velký úspěch dokonce několikrát musely opakovat.

K tématu Divadelnictví v Buštěhradě se můžete dozvědět více i v následujících článcích:

DOSTÁLOVÁ, Dana: *Tři generace [Setkání ochotníků.]*

In: Svoboda. (7.11.1975), s. 7.

HOLEČEK, Jaroslav: *A léta běží... [Historie ochotnického divadla.]*

In: Buštěhradský zpravodaj. Roč. 3, č. 10 (1978), s. 5-6.

HOLEČEK, Jaroslav st.: *Aléta běží... [Historie ochotnického divadla.]*

In: Buštěhradský zpravodaj. Roč. 4, č. 1 (leden 1979), s. 10-12; č. 2 (únor 1979), s. 11-14.

SRBA, Miloslav: *Opona se zavřela [Činnost divadelních ochotníků.]*

In: Buštěhradský zpravodaj. Roč. 4, č. 10 (1979), s. 8-9.

CACHOVÁ, Věnceslava: *Ochotnické divadlo v Buštěhradě*

In: Buštěhradský zpravodaj. Roč. 23, č. 11-12 (11.1999), s. 13-14.

CACHOVÁ, Věnceslava: *Spolky v Buštěhradě*

In: Buštěhradský zpravodaj. Roč. 25, č. 9-10 (2001), s. 11.

Přehled a historie spolků v Buštěhradě v 19. a 20. století.



*Hry buštěhráka Antonína Kadlece, uvedené buštěhradskými ochotníky. Vlevo úryvek ze hry *Tátův miláček*, vpravo titulní list hry *Tajemství* s korunovým kolkem z roku 1939. Zapůjčeno A. Kadlecem ml.*

do dokonce v zápalu děje mával nabitou pistolí, která vystřelila, což způsobilo úměrně velké zděšení.

K divadlu se samozřejmě váže množství hezkých a úsměvných příhod. Sám pan Míšek vzpomíná, jak při službě v nápovědě převážnou část představení zoufale hledal chybějící listy z nápovědní knížky, přičemž děj na jevišti se mezitím ubíral svérázným směrem.

Při představení hry *Hadrián z Římsů* zapomněl pro změnu již starší herec, pan Bárta, odejít ze scény a stále seděl na jevišti v královském křesle. Nápověda se tedy snažila na sebe přitáhnout hercovu pozornost silným klepáním. Bárta si po chvíli klepání všiml, zůstal však v klidu dál sedět a jen trochu rozmrzele zvolal: "No tak vstupte přece!"

Mezi významné buštěhradské divadelní režiséry

ZÁKLADNÍ ŠKOLA A MATEŘSKÁ ŠKOLA OTY PAVLA

LITERÁRNÍ SOUTĚŽ "JAK JSEM POTKAL PŘÍRODU"

Soutěž byla vyhlášena k nedožitým 75. narozeninám spisovatele Oty Pavla. Vyhlášovatelem soutěže byla Základní škola a Mateřská škola Oty Pavla Buštěhrad spolu s Městským úřadem Buštěhrad, občanským sdružením "Buštěhrad sobě", Muzeem Oty Pavla u Rotta Buštěhrad, Hugo Pavlem, Slávkou Kopeckou a Kladenským deníkem.

Podmínky soutěže opakovaně zveřejnil Kladenský deník a za pomoci Zařízení pro další vzdělávání pedagogických pracovníků a Služby škol Kladno dostali mail s informacemi školy v okresech Kladno, Rakovník, Příbram, Praha-východ a Praha-západ.

Do soutěže se v termínu zapojilo 13 škol ve třech věkových kategoriích. Celkem přišlo 59 prací jednotlivců a tři práce kolektivní.

Porota by chtěla poděkovat i za hezké výtvarné práce žáků z 1. stupně ZŠ Pičín, i když soutěž byla pouze literární.

Práce hodnotila porota ve složení: Mgr. Pavel Beran (ZŠ), Mgr. Ivona Kasalická ("Buštěhrad sobě"), paní Slávka Kopecká (vydavatelka knih Oty Pavla) a paní Koulová (Kladenský deník).

Městskému úřadu Buštěhrad patří dík za poskytnutí 3000 Kč na ceny pro vítěze jednotlivých kategorií.

Děkujeme všem účastníkům soutěže. Věříme, že jejich pohled na přírodu zůstane stejný v dalším jejich konání i v literárních pokusech.

Výsledky literární soutěže "Jak jsem potkal přírodu"

Kategorie A

1. místo Jankovská Alena, ZŠ Zdislavice
2. místo Čmelová Bára, ZŠ Javorník
3. místo Kučera Tomáš, ZŠ Zdislavice

Kategorie B

1. místo Cíza Jan, ZŠ C. Boudy, Kladno
2. místo Líbalová Veronika, ZŠ Pchery, Šandová Tereza, ZŠ Zdislavice
3. místo Hamerníková Simona, ZŠ Moskevská, Kladno

Kategorie C

1. místo Weinerová Libuše, Střední lesnická škola Žlutice
2. místo Malcová Š., Střední zemědělská škola Rakovník
3. místo Kónyová Markéta, SPŠ a OA C. Boudy, Kladno

Čestná uznání

- Kolektivní práce 5. B ZŠ Moskevská, Kladno
 Kolektivní práce 7. třídy ZŠ Zdislavice
 Kolektivní práce 8. třídy ZŠ Zdislavice

Všechny školy, jejichž žáci se soutěže zúčastnili, dostanou od nás poděkování.

Mgr. Pavel Beran, ředitel školy

JAK JSEM POZNALA PŘÍRODU

Podzimní slunce mě vytáhlo ven. A já té kráse přírody neodolala a vyšla jsem si na procházku kolem své rodné vesničky Rataje. Přišla jsem k potoku a tam nádherně proudila voda lesem. Na louce byly rozhrabány díry od divokých prasat. Nade mnou létali vrány, vrabci, káňata a jiné druhy ptáků. A o lese, to ani nemluví. To je taková nádhera! Ta matka příroda musí být kouzelnicí. Takové mechové ostrůvky; malé, velké až obrovitánské smrky, duby, buky.

Viděla jsem zajíce, srnky a houby. Vše, co jsem viděla, mě naplnilo tak krásným pocitem a láskou ke všemu! Ale za chvíli tu bude zima.

Některá zvířátka si udělají domečky, nanosí si hodně potravin. Někteří se uloží k zimnímu spánku. Někteří přečkají zimu chozením ven a chroupáním potravy. Tak a já se taky budu muset připravit na tu zimu. No, ale co, za chvíli stejně zase bude jaro. Co naděláme, vše teče jako voda.

Jankovská Alena, ZŠ Zdislavice
 Kategorie A, 1. místo

JAK JSEM POTKAL PŘÍRODU

O víkendu jsem si na chatě vyšel na normální procházku kolem lesa. A mohla normálně dopadnout. Jenže jak koukám, jestli tamto v mechu je hnědák nebo šiška, na jednu BUM. Na hlavu mi něco spadlo. Bleskurychlým průzkumem situace jsem zjistil, že Tomáš vyhrabal na půdě starý poloshnilý prak, který zřejmě už pamatoval generace uličníků, a jak je jeho nechvalně známým zvykem, chtěl ho ihned vyzkoušet. Jeho babička se obávala o zachování celistvosti oken a vyslala ho testovat až na místo, kde jsem byl já. Náboj - drobný kamínek - sestřelil šišku ze stromu přímo mně na hlavu. S hurónským pokřikem jsem se na to nemehlo vrhnul. Tomáš však udělal to nejlepší, co mohl: odhodil svou primitivní zbraň a jal se zachraňovat rychlým strategickým ústupem. Do lesa si to pelášil poměrně rychle, a tak nikdo nemohl získat rozhodnou převahu. Pelášili jsme si to hodně dlouho, nejméně půl hodiny, pořád rovně za nosem. Bylo nám to jedno a ani jsme ostatně nepostřehli, že jsme se dostali z lesa, jaký jsme znali, do lesa, do něhož zřejmě ještě nikdo, co naše chatová osada osadou je, nezabloudil. Přestože jsme ke konci funěli jako sto největších parních lokomotiv dohromady, a tak jsme pochopitelně stěžít šli, natož abychom běželi, vůbec jsme se (vyjma případů, kdy jsme se sehnuli pro zvlášť smůlovatou šišku, abychom toho druhého potrefili, ale při tom běhu se to Tomášovi nikdy nepovedlo, a mně zřejmě taky ne) nezastavovali.

Najednou jsme se ocitli před jakousi propastí. Vedla přes ni "cesta" v podobě dlouhé klády. Tom se dvakrát nerozmýšlel a vběhl na kládu. Jenomže ta byla zřejmě mnohem shnilější než jeho prak, který byl prohnitý skrz

naskrz. Jakmile udělal dva tři kroky, kláda se zlomila vejpůl a i s ním se poroučela dolů. Skoro stejně jako ten pád mě překvapil fakt, že po dopadu se ozvalo cáknutí. Běžel jsem kousek vedle propasti, snaže se najít pevný kousek země, ze kterého bych se mohl rozhlédnout po té "díře". Najednou jsem se skutálel dolů. Zjistil jsem, že jsem v úzkém údolíčku. Zjevně tam, kde jsem, jakživa nevstoupila lidská noha. Ptáci, zajáci a hraboši, kteří se mohli považovat za výsostné vládce tohoto nádherného, květinami porostlého údolíčka, přede mnou ani neprchali. Rozhodně to byla nádhera.

Když jsem se postavil na špičky, abych viděl přes vysokou trávu, zjistil jsem, že část údolí tvoří jezírko. V něm se Tom držel klády, ve tváři měl udivený výraz a zároveň plival vodu jako vodotrysk. Zaplavali jsme si a pak jsme nasbírali hromadu květin do herbáře - takové jsme zatím ještě neviděli.

Cesta domů s kytkami a náručí hub (ty tam rostly taky) zabrala dvakrát víc času než cesta tam. Dostali jsme za pozdní návrat vyhubováno, ale nám to nevadí. A hlavně to nikomu neříkejte, je to tajné.

*Cíza Jan, ZŠ C. Boudy, Kladno
Kategorie B, 1. místo*

STROM

Kdo jsem? Co jsem? K čemu jsem?

Jsem starý, osamocený strom. Můj staříčkový život byl velmi pestrý. Kdysi dávno, když mě vysadili, jsem se bál, jestli přežiji, a teď ve svém starém věku se opět bojím. Nepřijdou nějakí lesníci? Neudělají na mě tečku? Nepokácí mě? A co když ano, co bude se mnou dál?

Když jsem byl ještě mladý, hrávalo si u mě a pečovalo o mě malé dítě. Ano, to dítě bylo mým otcem i matkou. Kde je mu teď asi konec? Nejspíš je už mrtvé. Jen já jsem z naší nerozlučitelne dvojice zůstal jako slepý svědek dávné a občas i kruté historie.

Za dob mého mládí ve slunečné dny okolo mě tančily dívky a pěly krásné písně. Za jasných nocí okolo tanči-

ly víly. Ale to je dávno, teď již nic z toho neprobíhá. Také jsem se stal svědkem hrůzostrašných bitev, ale i to jsem byl nucen přežít. Asi je mým osudem jen stát a dívat se na to všechno, co se kolem děje. Dříve tu bývala hájenka, poté les a teď? Teď je tu krásná loučka, na které se pasou stáda srnčí zvěře a za chladných zimních nocí se mých plodů chodí napást divočáci. Tak asi nejsem tak neužitečný.

Kdo to sem jde? Čí to jsou kroky? Že by hajný šel ukončit můj starý nesmyslný život? Ne, to jsou kroky někoho mladého. Á, už ji vidím, je to dívka! Co asi chce? Že by mé listí? To asi ne, spíše je unavená a jde si lehnout do mého stínu. Ale ona pláče! Co se jí stalo? Sedá si pod mou korunu a já ji šelestěním listů utěšuji. Zní to jako: "Neplač, malá, bude to dobré." Jako kdyby mi rozuměla. Dívka po chvíli přestává plakat a začíná mě svými jemnými prstíky hladit po mé vrásčité kůře. Šeptá mi o svém trápení. Jaký má líbezný hlas. V tomto tichém souznění jsme chvíli zůstali. Ona však už musela jít. Slíbila: "Já se vrátím."

Moc jsem jí nevěřil. Ale ona ke mně začala chodit pravidelně a už ani jedinkrát nebrečela. Jednoho slunečného letního dne ji vidím přicházet a s někým se vede za ruku. Ano, je to její chlapec. Přišla mi ho představit. Zanedlouho slyším nějaký hluk a vidím, že ke mně přichází svatební průvod. Moje holčička si udělala pod mou korunou svatbu. To je ale nádhera! Nad tím obrazem mi tečou radostí slzy.

Přesně za rok ji vidím přicházet a už má s sebou kočárek. Jejím malému chlapečkovi zpívám písně, mé listí ho uspává a můj stín mu dává krásné odpočívání. Teď jsem opravdu šťastný, konečně mě někdo využil. I ve svém věku můžu potěšit novou generaci lidí. Třeba v něm zůstanou vzpomínky na tyto krásné chvíle. Třeba až vyrostete, přesvědčíte ostatní, že vážit si stromů a přírody vůbec není špatné. Naopak. Příroda nám může dát víc, než si jen umíme představit.

*Weinerová Libuše, Střední lesnická škola Žlutice
Kategorie C, 1. místo*

PROFESOR VRATISLAV ČAPEK NA BESEDĚ SE ŽÁKY ZŠ OTY PAVLA V BUŠTĚHRADĚ

V pátek 18. listopadu 2005 se uskutečnila na ZŠ Oty Pavla v Buštěhradě další ze seriálu besed se známými osobnostmi, tentokrát s Prof. PhDr. Vratislavem Čapkem, DrSc., který dlouhá léta pracoval jako vedoucí katedry historie na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze a je tedy jejím emeritním (tj. bývalým) profesorem. Ještě nyní, ve svých 82 letech, narozeniny oslavil den po setkání u nás, pracuje jako prorektor pro vědeckovýzkumnou činnost na Vysoké škole obchodní v Praze.

Z jakého důvodu jsme tohoto předního českého historika pozvali? Důvodů byla celá řada, ale asi tím hlavním byla skutečnost, že pan profesor Čapek stál počátkem devadesátých let minulého století v čele autorského kolektivu, který zpracoval učebnice dějepisu

pro ZŠ (Novověk I., II. a III. díl). Učebnice byly vydány se souhlasem MŠMT ČR a dodnes jsou v seznamu platných učebnic pro výuku dějepisu v 8. ročníku. Chtěli jsme našim žákům představit skutečného autora učebnic. Ne každý má na ZŠ tuto příležitost.

Beseda byla určena hlavně žákům 8. tříd, ale zúčastnili se jí i vybraní žáci ze 6., 7. a 9. tříd. A ač na to byly názory různé, bylo dobře, že tam byli i ti šestáci a sedmáci. Nakonec se jich v pracovních fyzikách, která je pro obdobné akce na naší škole nejvhodnější, sešlo více než sedmdesát. Pracovní k besedě vzorně připravil pan učitel Procházka se žáky 7. tříd. Patří mu za to naše poděkování.

Našeho vzácného hosta uvítal ředitel školy Mgr. Pavel Beran, besedu řídil Mgr. Josef Florián, za učitelský sbor byla dále přítomna Mgr. Eva Rejřová a paní Anna Holeyšovská, která k naší velké radosti pořídila fotodokumentaci. Jsme jí za to velmi vděční.

V úvodu svého vystoupení nejprve pan profesor Čapek osvětloval dětem takové pojmy jako co je to dějepis, historie, pomocné vědy historické apod. V další části, neboť to děti zajímalo, vyprávěl o tom, jak se taková školní učebnice připravuje, co je to týmová práce, jakou roli hraje při konečném zpracování vedoucí autorského kolektivu.

Následovaly dotazy žáků. Některým z nich jsme museli napomoci my, učitelé, případně za pomoci pana profesora. Děti vymyslely řadu zajímavých dotazů. Týkaly se některých významných osobností či událostí světových i našich dějin - např. Alexandra Makedonského, Karla Velikého, Marca Pola, Karla IV., Napoleona, přímo oslav 200. výročí bitvy tří císařů u Slavkova, bostonského "pítí" čaje... Pan profesor se v té souvislosti vyznal ze své záliby k dějinám USA v 18. a 19. století.

Jinými slovy, dotazy dětí daleko přesáhly spektrum učebnice dějepisu pro 8. ročník. Bylo to mimo jiné dáno i skladbou dětí. Padaly i "technické otázky" - např. využití fotografie, různých grafů a map v učeb-

nicích, kolik to stojí...

Velmi zajímavý byl dotaz dívky ze 6. třídy, týkající se přejmenování měst v průběhu historického vývoje nebo jak uvádět názvy historických měst (např. Řezno x Regensburg).

Samozřejmě vedle dětí zvědavých se našly i takové, které si občas hrály nebo je to snad i nebavilo. Těch pozorných bylo však mnohem víc - a to je to velmi cenné. Na konci besedy děti panu profesorovi spontánně zatleskaly, poté vznikla improvizovaná autogramiáda.

Po besedě ve škole odjel pan profesor, podobně jako Augustin Bubník, do buštěhradského "Muzea Oty Pavla u Rotta". O životě a díle Oty Pavla mu zde opět vyprávěla paní Mgr. I. Kasalická. Pan profesor Čapek byl jejími informacemi nadšen a pak se velmi rád zapsal do knihy návštěv včetně stručného zhodnocení a poděkování.

*Zaznamenal Mgr. Josef Florián,
učitel ZŠ Oty Pavla Buštěhrad*

KAKTUSÁŘSKÝ KROUŽEK BUŠTĚHRAD

Ve školní družině Základní školy Buštěhrad pracuje kromě jiných také kaktusářský kroužek. Jeho členy jsou malé děti. Začínali jsme s prvňáčky, dnes již děti odrostly a postoupily do vyšších ročníků, ale kroužek navštěvovat nepřestaly, zase však přibýli ti malí, takže počet dětí stále vzrůstá.

Zpočátku se děti naučily nejzákladnější návyky v pěstování kaktusů a sukulentů. Dnes ti starší umějí poučit nejen nováčky, ale i maminky a příslušníky svých rodin, jak o kaktusy a sukulenty pečovat. Z pedagogického hlediska je to nádherný výsledek, když společná záliba spojila děti různého věku a ti starší sami a úplně vážně zasvěcují do tajů práce s kaktusy prvňáčky, tedy děti, se kterými by si jinak určitě nehráli. Ještě jeden poznatek - v kaktusářském kroužku děti nezlobí!

To, co je pro dospělé kaktusáře běžnou činností, např. příprava substrátu, misek k sázení, odpropíchnutí otvorů pro odtok vody až po nasypání správných vrstev, přesazování, pikýrování, rosení atd., je pro malé kaktusáře zajímavá a zábavná činnost. Děti v kroužku dělají vše samy, zpočátku sice pod vedením "pana kaktusáře", který ovšem dochází do školy tak třikrát čtyřikrát za školní rok, ačkoliv kroužek máme každý týden. Jakmile však si děti jednou něco zkusily, již si poradí. Náplň máme stále. Jednou je to příprava substrátu, když každý přinese nějakou jeho složku, dokonce jsme i roztloukali cihly, protože jsme zrovna neměli antuku, jindy jsme si dle návodu na internetu vyrobili pinzety z umělé hmoty. Svátek je, když se vysévá, ale běžně sázíme odnože, v zimě si pouštíme na počítači krásné CD od pana Záruby z cest po Mexiku, nebo si vyprávíme o Peru a prohlížíme obrázky And... Nyní chystáme na pravidelných celoškolských předvánočních dnech, spojených se školní

akademií a prodejní výstavou prací žáků, také prodej našich výpěstků. Za stržené peníze koupíme semena k novým výsevům a za zbytek tužky, sešity a jiné drobné pomůcky pro kamarády v Peru.

Navštívili jsme výstavu v Praze (a také v Roudnici nad Labem). Každý takový výlet je ovšem komplikovaný tím, že se musí získat příslušný počet dobrovolníků k přepravě dětí do Prahy. Ovšem pro ně i cesta metrem je dobrodružstvím. Na výstavě jsou upřímně nadšené, vybírají a nakupují a mají zážitek na rok dopředu.

Práce s dětmi v kaktusářském kroužku se mi v mé pedagogické praxi osvědčila. Vidím jejich velký zájem, takže věřím, že i do budoucna se bude této skupině milovníků živé přírody práce dařit.

*Anna Holeyšová,
vedoucí vychovatelka školní družiny ZŠ Buštěhrad*



Děti a kaktusy. Foto A. Holeyšová

ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA

Redakční rada ve spolupráci s ředitelem Základní umělecké školy Buštěhrad vám přináší přehled koncertů ZUŠ, které jsou plánovány na měsíce leden a únor roku 2006.

25. 1. 2006 - středa v 17.00 koncert žáků, výstava prací žáků VO¹ ZUŠ Buštěhrad

15. 2. 2006 - středa v 17.00 koncert žáků, výstava prací žáků VO ZUŠ Buštěhrad

¹ Poznámka redakční rady: VO - výtvarný obor ZUŠ

Koncerty žáků mohou být posunuty na čtvrtek v případě, že veřejná schůze zastupitelstva se bude konat v den koncertu žáků (středa). Případné jiné změny v již určených termínech budou včas oznámeny.

ZEPTALI JSME SE

S blížícím se závěrem roku se redakční rada tentokrát rozhodla oslovit zastupitele našeho města. Zastupitelům jsme položili tyto otázky:

1. Mohla/mohl byste zhodnotit uplynulý rok z pohledu zastupitele a (nebo) člena výboru, ve kterém pracujete? (co se povedlo, nepovedlo...)
2. Jaké je vaše novoroční předsevzetí (ať už osobní, či v práci pro město)?
3. Co vám práce zastupitele dala, co vzala?

Odpovědi, které byly redakční radě doručeny v termínu redakční uzávěrky, uvádíme níže.

Redakční radu v této souvislosti mrzí, že se nepodařilo získat odpovědi všech zastupitelů, i přesto, že Buštěhradský zpravodaj je, jak je uvedeno v jeho podtitulu, časopis městského zastupitelstva. Ti co nedodali, jsou Ing. Koutecký, Ing. Nový a Ing. Tímobranský, CSc.

FINANČNÍ VÝBOR

1. V právě končícím roce 2005 jsem zastupitelkou a předsedkyní finančního výboru necelé tři měsíce, ale jako členka finančního výboru se podílím na spolupráci s městským úřadem aktivně již třetí rok. Finanční výbor provádí dle § 119 zákona 128/2000 Sb. v platném znění kontrolu hospodaření s majetkem a finančními prostředky obce. Jednotlivé kontrolní body sepisuje do záznamu, kde zároveň navrhuje opatření k nápravě eventuálních nedostatků. Tento zápis je předkládán všem zastupitelům, kteří mají pak možnost se ke kontrolám vyjádřit.

Počátkem roku jsme dokončili víceletou kontrolu a dohledání inventurních záznamů pozemků, které byly v evidenci pouze částečně (pouze pro představu, jaký objem práce to znamenalo: v evidenci majetku města byly do roku 2002 vedeny pouze 3 pozemky v hodnotě kolem 73 200,- Kč, po kontrole a další spolupráci s výbory a úřady byly v průběhu dalších dvou let dohledány a zaevidovány pozemky v hodnotě 10 225 770,-Kč). Poděkování zde patří především pánům ing. J. Kasalickému, ing. Z. Malému, A. Kadlecovi a paní J. Menclové.

Již od roku 2003 (z předchozího období neexistují záznamy o činnosti finančního a kontrolního výboru) je na začátku roku předkládán plán pracovní činnosti, který je schvalován na veřejném zasedání a podle něj se vykonávají pravidelné kontroly v účtárně i pokladně MěÚ i u příspěvkových organizací. Příspěvkové organizace předkládají výroční zprávy a pravidelné výkazy (např. výsledovky středisek alespoň 2x ročně). Přímou v organizacích jsou prováděny namátkové kontroly. Jedenkrát ročně je předkládáno vyúčtování zájmových a sportovních organizací, které rovněž čerpají dotační prostředky města. Finanční výbor se spolupodílí na přípravě rozpočtu, k-



terý je prováděn položkově, tzn. velmi podrobně. Dále je nejméně 2x ročně předkládána zpráva o průběžném hospodaření obce, kde jsou zastupitelé podrobně informováni o čerpaných nákladech i přijatých prostředcích ze státního rozpočtu i jiných zdrojů.

Z úkolů, které nás ještě čekají, bych za všechny vyjmenovala například vytvoření databáze plánovaných oprav majetku, který by se týkal nejen nemovitostí, ale i strojů a zařízení s výhledem na 5 let; zavedení evidence spotřebního materiálu a jeho obrátkovosti u všech organizačních složek i příspěvkových organizací.

Letos započala ve městě výstavba kanalizace, což zna-

mená velký dotační titul, který naše obec získala po mnoha pokusech od roku 1997. Přidělení těchto finančních prostředků na realizaci tak velké stavby znamená zároveň důkladnou přípravu z hlediska účetního i následné kontroly.

V tomto roce byl finančním výborem zpracován podrobný rozpis veškerých prováděných investičních akcí, které budou, po doplnění veškerými daty účtárnou, k dispozici všem zastupitelům pro přehledné a průběžné sledování vývoje a ukončení těchto projektů dle výběrových kritérií.

Spolupodíleli jsme se i na mnoha dalších úkolech, které vyplývají z běžné činnosti úřadu (zavedení a následné kontroly knih jízd, kontroly faktur a pokladních dokladů, spolupráce na každoročních inventurách majetku atd...). Zúčastnili jsme se rovněž hodnotící komise pro poskytnutí bankovního úvěru.

Co bych si opravdu přála napravit a uvádím to v každé kontrolní zprávě: žádám o rozšíření počtu členů finančního výboru. Víím, že se jedná o činnost dobrovolnou, bez finančního ohodnocení, ale možná by se našel někdo další, kdo by chtěl rozšířit naše řady. V současné době (již přes rok) jsme pouze tři a tento stav neodpovídá pracovnímu vytížení. Pokud by někdo z vás měl zájem (předpoklad je ekonomické vzdělání nebo alespoň praxe), zanechte mi zprávu na MěÚ, ráda vám poskytnu další informace.

Vedle této činnosti ve finančním výboru jsem byla pověřena k jednání a zastupování města v problematice výstavby dětských hřišť. Tento úkol jsem ráda přijala, protože nedostatek herních ploch v našem městě mě opravdu trápí. S několika aktivními rodiči jsme vytvořili pracovní tým a navázali jsme na započatou práci Mateřského centra. Nyní s podporou města připravujeme projekty, z nichž jeden jsme již s žádostí o dotaci podali na Středočeský kraj. Rádi bychom však tuto situaci řešili komplexně pro všechny naše herní plochy ve městě, a proto je nutné veškeré nápady i finanční pomoc řídit koncentrovaně z jednoho místa. Za všechny dosavadní dary velice děkuji sponzorům, stejně jako všem rodičům za jejich ochotu a především čas, který této akci věnují.

2. Z toho vyplývá i moje předsevzetí, které bych ale raději nazvala mým přáním pro nadcházející rok: získat co nejvíce prostředků pro výstavbu hřišť ve městě, pokud možno co nejvíce jich i stavebně realizovat a mít i nadále dostatek času a sil a především zdraví na vše ostatní.

3. Co mi práce zastupitelky dala a vzala bych raději hodnotila později, až uplyne nějaká doba mé činnosti. V současnosti mohu pouze konstatovat, že práce pro město mi přináší potěšení a zároveň děkuji své rodině za podporu a trpělivost.

Všem našim občanům přeji úspěšný vstup do nového roku 2006, především hodně zdraví, štěstí i spokojenosti a našim dětem radost ze hry na nových hřištích!

Jitka Mahovská

SOCIÁLNĚ ZDRAVOTNÍ VÝBOR

1. Letošní rok byl ve znamení jednání a příprav na výstavbu kanalizace pro naše město a obnovou dětských hřišť. Byla to a jistě ještě budou dvě hlavní témata většiny zasedání za-



stupitelstva. Věříme, že obě akce budou dovedeny ke zdárnému konci.

Co se týče mé práce jako člena sociálně zdravotního výboru, to bych si čtenáře dovolila odkázat na článek Zprávy ze SZV v tomto čísle BZ, jenž stručně shrnuje, co se letos událo.

2. Mé novoroční předsevzetí? Žádná si nedávám, protože, a to mi mnozí dají jistě za pravdu, jsou od toho, aby se neplnila. Možná bych si, a to nejen sobě, ale i všem Buštěhradským, mohla slíbit, že budu v příštím roce dělat všechno pro to, abych tím, že mohu ze své pozice ovlivnit dění v Buštěhradě přispěla, k tomu, aby se nám zde všem spokojeně žilo.

3. Práce zastupitele mi spíše dala. Nejzajímavější je pro mě možnost vidět dění v obci z "druhé strany", být jak se říká při tom a mít možnost sledovat a ovlivnit probíhající události.

Jediné, co mi vzala, je část mého volného času, ale toho není třeba litovat.

Václava Šumná

STAVEBNÍ VÝBOR

1. Dá se říci, že tento rok byl klíčovým pro připravovanou největší stavbu v Buštěhradě za posledních 300 let - kanalizaci a ČOV. Vzhledem k mnoha nejistotám a složitým podmínkám pro získání vysoké dotace z evropských fondů se jedná o administrativně i organizačně velmi komplikovanou akci, jejíž úspěch je závislý z velké části na pracovnících městského úřadu.

Radost mám z průběhu oprav zámku po loňské záchraně krovu před zřícením, dá se říci za vteřinu dvanáct. Získání dotace téměř 4 milionů korun od ministerstva kultury je také úspěchem města, který umožnil, že letos mohou pokračovat další opravy horních partií zámku. Spodní park byl, také díky dobrovolné spoluúčasti mnoha občanů na akci pořádané občanským sdružením Buštěhrad sobě, částečně vyčištěn. Líbilo by se mi, kdyby se v budoucnu podařilo využít starý "amfiteátr" bývalého letního kina v zámeckém parku například pro nějaký menší hudební festival, je to místo, které má díky své poloze pod zámek docela zajímavou atmosféru.

Z dalších věcí, které se podařily, bych uvedl dokončení rekonstrukce horního rybníka, možná se letos v zimě i na tomto rybníce bude bruslit, což před opravou kvůli špatnému pří-

stupu k hladině nebylo možné.

I přes komplikace byla provedena hlavní část rekonstrukce schodů nad DPS. Bohužel, a to patří k věcem, které se nepovedlo dotáhnout, na dokončení (povrchové úpravy železobetonové konstrukce, zábradlí a dlažby) letos město díky nepředvídaným výdajům na přípravu stavby kanalizace a ČOV zkrátka nemá finanční zdroje, a musí ho odsunout do příštího roku. A sportovní areál města byl obohacen o nový objekt tenisových šaten.

2. Velmi obecně řečeno, žít "zdravě" ve všech významech tohoto slova, a svým malým dílem, který mi umožňuje omezený čas, který mám po pracovní době svého zaměstnání k dispozici, pomáhat věcem, jež považuji za dobré a užitečné.



3. Dala mi možnost poznat nové lidi, poznat velmi podrobně všechny hlavní problémy města, poznat zblízka, jak funguje "organismus" městského zastupitelstva a městského úřadu, jaké jsou úskalí tohoto fungování. Vzala mi jediné, a to část volného času, z kterého nyní zůstávají již jen zbytky.

Jan Kasalický

ŠKOLSKÝ A SPORTOVNÍ VÝBOR

Tento výbor pracuje v pětičlenném složení, které především představují vedoucí články sportovních organizací v našem městě, a to:

Mgr. Magda Kindlová - předsedkyně komise, zastupitelka města
MUDr. Josef Kurajský
Ing. Miroslav Oplť
František Rák
Jana Potůčková, DiS

Tato komise se schází neveřejně dle potřeby, nejméně však jednou za tři měsíce.

Hlavní náplní výboru je koordinace činnosti školských zařízení, které jsou ve správě města i ostatních školských a jinak vzdělávacími prospěšných zařízeních, jež se starají o výchovu a řádné vzdělání navštěvujících dětí. Projednává návrhy rodičů, žáků i občanů, které s tím úzce souvisejí. Vyjadřuje se k rozpočtu a spolupracuje s radami škol.

Náplň sportovního výboru tvoří především snaha o zkvalitňování sportovní a tělovýchovné činnosti ve městě. Organizačně zajišťuje a napomáhá akce celoměstského charakteru na podporu sportovních aktivit občanů. Podílí se na tvorbě rozpočtu na zajištění těchto akcí. Vyjadřuje se k žádostem o finanční příspěvek na sportovní a tělovýchovnou činnost. Posuzuje koncepční materiály na rozvoj tělovýchovy a sportu. Vyjadřuje se taktéž k činnosti sportovních spolků a institucí působících na území města, ke sportovní činnosti na školách a školských zařízeních a k budování či rušení sportovišť a sportovních zařízení ve městě. Tvoří také plány sportovních akcí, které budou následně publikovány na internetových stránkách města, internetových stránkách sportovních organizací, na veřejných vývěskách nebo v krátkých tiskových zprávách uveřejňovaných v Buštěhradském zpravodaji.

Nyní se tvoří podrobný plán akcí, který by měl obsahovat zajímavé turnaje nebo jiné akce věnované dětem či dospělým na rok 2006.

Jana Potůčková

KULTURNÍ VÝBOR

1. Já bych nerada uplynulý rok hodnotila z pozice zastupitele, to musí zhodnotit občané Buštěhradu, neboť ti nás volili. Aco se týče kulturního výboru, chtěla bych především vyzdvihnout práci jednotlivých členů pana ing. Jana Paulíka, ing. Jirky Procházky, paní Smutné a paní Heleny Trojánkové, neboť bez jejich nápadů by se mnoho kulturních akcí neuskutečnilo, a za to, že svůj volný čas věnují i práci pro ostatní, jim patří velký dík.

2. Novoroční předsevzetí si ze zásady nedávám, protože mám zkušenost z dřívějších let, že mi předsevzetí vydrží nejdéle do 15. ledna nového roku.



3. Co mi práce zastupitele dala, co vzala? Tak především mi bere čas a poslední dobou mám pocit, že nic nestíhám a tím pádem neodvádím úplně 100% výkon. Co mi dala? Měla jsem tu čest, že jsem blíže poznala charismatického pana Petra Dütsche, a také jsem poznala, že úloha zastupitele a řízení obce není vůbec lehká záležitost a nelze se zavděčit lidem všem.

Veronika Kellerová

DOMOV S PEČOVATELSKOU SLUŽBOU

PODĚKOVÁNÍ

Již čtyřikrát jsme zorganizovali sbírku pro humanitární organizaci v Broumově. Obyvatelé Buštěhradu měli možnost ze svých domácností odnést oblečení a spoustu inzerovaných věcí, které již nepotřebují, místo do popelnice, do "hasičárny".

Tam, jako vždy, čekaly ochotné posily z Červeného kříže, bez kterých by vlastně tato akce vůbec nebyla možná. Od rána do večera po oba dny tady přijímaly, třídily a balily věci paní Olga Procházková, Vlasta Táborská a Jiřina Týblová.

V úterý 25. října večer přijeli naši známí "broumováci" a společně s nimi jsme naložili Avii až po střechu. Ráda bych paní Procházkové, Týblové a Táborské za jejich pomoc poděkovala a těším se, že budou mít chuť a sílu pomáhat při dalších sbírkách, které chystáme.

NABÍDKA PRO SENIORY - PŘÍLEŽITOST K VYUŽITÍ INTERNETU

Od čtvrtka 5.1.2006 bude v DPS Buštěhrad přístupný INTERNET pro seniory. Zveme všechny seniory. Jsou vítáni ti, kteří přístup na internet ovládají, jen nemají příležitost jej využívat, i ti, kteří by se s ním chtěli naučit pracovat.

Internet bude přístupný od PONDĚLÍ do PÁTKU od 13.00 do 17.00. Každý čtvrtek od 13.00 do 17.00 se vám bude věnovat pan Miroslav Čermák. S jeho pomocí se budete moci přesvědčit o tom, že internet není žádný problém.

Během měsíce ledna bude přístup na internet zcela zdarma, od února 2005 za symbolický poplatek 10,- Kč.

Těšíme se na vás v příjemném prostředí DPS Buštěhrad.

Bližší informace poskytneme rádi na telefonu 312 250 003 nebo 312 250 080.

St. Šumná

MATEŘSKÉ CENTRUM BUŠTĚHRADSKÝ PELÍŠEK

MATEŘSKÉ CENTRUM A KONEC ROKU

HŘIŠTĚ - CO JE NOVÉHO?

Jak jsme vás informovaly v minulém BZ, vrhly jsme se v říjnu na zatravnění části pozemku u Kulturního střediska, kde bylo třeba vyrovnat terén v dolní části zahrady. Hlínu na pozemek jsme zajistily sponzorsky - část poskytla firma pana Kühnela z Dobrovíze, část jsme v kolečku odvozily od pana Ráka, a část zajistila od pana Sedláčka s odvozem pana Kellera paní starostka. Podtrženo a sečteno - odvozili jsme a rozhrabali spolu s tatínky a dětmi od zadní brány zahrady Kulturního střediska na



Brigáda na odvoz hlíny. Foto IK



Při brigádách na vyrovnání terénu se velmi činily i dětičky. Foto IK

místo určené přes 10 m³ zeminy. Pan Albrecht (firma Květiny-zeleň) nám posléze kromě sponzorského zasetí trávy osadil keři i strmou část u dolní brány, aby se nám děti nekutálely dolů. Všem výše jmenovaným děkujeme za jejich pomoc a sponzorství a děkujeme také dalším dárcům, kteří nám v říjnu a listopadu přispěli na náš projekt - jsou to firma Tomáš Mahovský a skupina Best Moments (Buštěhrad), Gama Kladno v.o.s. (Buštěhrad) a rodina Janovských (Buštěhrad).

Přes zimu nebudeme zahálet a pokračujeme v dalším shánění peněz, neboť rozpočet ještě nebyl naplněn. Čeká nás také rozhodnutí o konečném rozmístění prvků, zajištění a doprava materiálů na dopadové plochy, zajištění výkopových prací a v neposlední řadě i slavnostní otevření hřiště. Pevně

doufáme, že v dubnu příštího roku vás na něj budeme moci všechny pozvat.

Pokud vás naše snaha oslovila a chtěli byste pomoci, budeme vděчны za váš (třeba i malý) příspěvek.

ZAČAL NOVÝ KURZ - ANGLIČTINA PRO PŘEDŠKOLÁKY!

Od 31. 10. jsme otevřely v MC nový kurz angličtiny pro předškoláky, který vede naše členka Šárka Třísková ze Středokluk. Máme velkou radost, že se v našem mateřském centru s námi seznamuje se základy angličtiny již 5 dětí v předškolním věku. Společně se učíme mluvit o tom, kdo bydlí u nás doma, o veselých barvách, zvířátkách, ale také jak správně anglicky pozdravit, poděkovat atd. Naše hodina je vždy zaměřena na jedno konverzační téma, které je dětem ve věku čtyři až sedm let přiměřené a s nímž mají vlastní zkušenost. V knížce si obvykle pomocí velkého barevného obrázku přiblížíme jednu běžnou životní situaci, o které se dále učíme. V každé hodině probíráme přibližně tři až pět výrazů. Mnoho času věnujeme opakování s ohledem na specifika předškolního věku. Učebnice Angličtina pro nejmenší (M. Zahálková), kterou používáme, rovněž slouží jako omalovánky, při nichž děti mohou aktivně odpočívat od psychického zatížení a napětí, které bezesporu "jazykové dobrodružství" přináší. Dále pracujeme s říkadly, básničkami, písničkami a rytmizací zvuku tak, aby si dítě samo vytvářelo vztah k poznávání a učení jazyka, kterým hovoří celý svět.

Pokud byste měli zájem, aby vaše dítě tento kurz navštěvovalo, přijďte se zdarma podívat na ukázkovou hodinu - kurz se koná každé pondělí od 16.00 do 17.00 hodin, cena je 50 Kč za hodinu.

NAŠE ÚČAST NA REGIONÁLNÍM SETKÁNÍ MC

Ve středu 23. 11. bylo naše MC pozváno na regionální setkání Sítě mateřských center (jejím členem se Buštěhradský pelíšek stal v červnu 2005) v Dobříši, které probíhalo za podpory holandské Nadace Bernard van Leer Foundation. Na setkání jsme se sešly s maminkami z dalších 9 mateřských center Středočeského kraje, jako host byla přítomna i Rut Kolínská - vedoucí Sítě a držitelka ceny Žena Evropy 2003, zastupitel kraje a zastupitelka města Dobříš.

Setkání pro nás bylo velmi zajímavé a přínosné - kromě sdílení radostí a strastí z činnosti svého MC jsme společně



Ze setkání regionálních MC v Dobříši. Foto IK

mluvily o financování center a spolupráci se Sítí MC, o nutnosti větší spolupráce s krajem a zastupitelstvy. Povzbuzující pro nás bylo, že většina MC je velmi dobře finančně i morálně podporována svým městem, neboť jejich práce s dětmi je ve městech, kde působí, velmi ceněna. Přestože naše MC bylo co do počtu obyvatel města i počtu členů centra nejmenší, vzbudila naše činnost a především náš projekt dětského hřiště a jeho financování velkou pozornost. Ukázalo se totiž, že řešením neutěšené situace hřišť ve městech se zabývá v současné době skoro každé mateřské centrum. Každá informace a zkušenost v tomto směru byla vítaná a náš oceněný grant u Nadace Via i další kroky spojené s přípravou projektu hřiště byly předmětem častých dotazů a diskusí. V závěru dne po vyčerpávajícím jednání jsme rády zrelaxovaly při výrobě adventního věnce. Pod vedením šikovné dobříšské maminky se nám moc povedl.

VÁNOCE A PRÁZDNINY

Ještě před Vánoci proběhla v MC dílnička, při které jsme s dětmi vyráběly vánoční ozdobičky a řetězky, kterými jsme potom společně zkrášlily náš vánoční stromeček. Vánoční besídka s koledami a divadélkem nás naladila na přicházející vánoční čas.

Od 19. 12. do 8. 1. 2006 jsou v MC prázdniny. Těšíme se na vás v lednu!

Za MC Ivona Kasalická, Šárka Třísková, Jana Závorková

Městská knihovna v Buštěhradě přeje všem čtenářům, stávajícím, bývalým i budoucím co, nejhezčí prožití svátečních dnů. Doufám, že po přečtení všech nadělených knížek najdete všichni cestu do své knihovny. Mezi novými tituly najdete například tyto:

HULPACH, Vladimír: Století Zdeňka Buriana. 1. vyd. Praha : Knižní klub, 2005. 118 s.

K letošnímu významnému výročí velkého českého ilustrátora a malíře, vyšla kniha, při jejímž listování se nepozorovaně přestěhuje do neskutečného světa opravdových hrdinů zápasících o holý život v nejpodivuhodnějších divočinách planety i historie. Spojení vědy a romantiky v Burianových ilustracích nadchne jistě i další

městská
knihovna
v Buštěhradě

generaci čtenářů naší knihovny.

MIHOLA, Rudolf: Hana Vítová. Cesta ke šmíře. 1. vyd. Praha : Petrklíč 2004. 231 s.

Nejen o slavné etapě, ale o celém životě filmové hvězdy pojednává nová, velmi vtipně napsaná monografie. Víte, kdo hrál Sirael v Císařově pekaři?

BŮŽEK, Václav: Věk urozených. 1. vyd. Praha : Paseka, 2002. 426 s.

Kniha s podtitulem "Šlechta v Českých zemích na prahu novověku" nás zve na návštěvu více či méně honosných sídel. Bohužel k našemu Buštěhradu je kniha macešská, v rejstříku zeměpisných názvů jej nenajdeme.

JEŽEK, Zdeněk - KUNTKE, Libor: Encyklopedie. Sukulenty. 1. vyd. Praha : Rebo, 2005. 306 s.

Obsáhlá encyklopedie pomůže inspirací a odbornou radou všem domácím pěstitelům cizokrajných rostlin. Na každé stránce budeme odměněni nádhernými květy, na což bychom ve skutečnosti čekali často i roky.

PETRÁŇ, Josef: Staroměstská exekuce. 4. přeprac. vyd. Praha : Rodiče, 2004. 371 s.

Důkladná studie nejen zmiňované významné dějinné události, ale také širších souvislostí a tehdejšího diplomatického pozadí z nás udělá odborníky na bělohorské téma.

BAXTER, Jan: Východní fronta. 1. vyd. Praha : Svojtka 2005. 197 s.

První kapitola: Operace Barbarossa, poslední: Pád Říše, tedy válečné tažení německé armády proti Rusku. Autor si v tomto díle pomohl informacemi z tajných archivů SS a doplnil ji velkým množstvím dobových fotografií.

SEMPRUN, Jorge: Bílá Hora. 1. vyd. Praha: Paseka, 2004. 245 s.

Tři muži a dvě ženy se sejdou jednoho dubnového víkendu roku 1982 v normanském domě na břehu Seiny. Antoine de Stermaria je malíř, Juan Larrea spisovatel a Karel Kepela divadelní režisér a český emigrant. Ze vzpomínek vyplouvají události, které poznamenaly 20. století, včetně těch českému čtenáři důvěrně známých.

NOVAK, Ervin: Příběh lékaře. 1. vyd. Praha : Dita, 2003. 272 s.

Čtivá vzpomínková kniha slovenského dermatologa, kterého osud zavál za oceán, přináší množství zážitků a zajímavých životních příběhů.

ŠTÁHLAVSKÝ, David: Výpravy opačným směrem. 1. vyd. Praha : Radioservis, 2002. 184 s.

Deník rozhlasového reportéra po Litvě, Estonsku a Lotyšsku, tedy po zemích, které se po nedobrovolném, téměř padesátiletém připojení k Sovětskému svazu konečně nadechnou k vlastnímu životu. Knihu doprovází množství původních barevných fotografií.

FORSYTH, Frederick: Mstítel. 1. vyd. Praha : Knižní klub, 2005. 363 s.
Velmi napínavý nejnovější Forsythův román vrcholí - nikoliv náhodou - 10. září 2001. Zda je možné proti zlu bojovat zlem si musí už rozhodnout každý čtenář sám.

ŠABACH, Petr: Ramon. 1. vyd. Praha, Paseka 2004. 148 s.

Nejnovější román Petra Šabacha ironicky konfrontuje českou provinční mentalitu s newyorským globalismem. Mistrně popsané všední příhody obyčejných lidí ve velkém světě nás rozesmějí, ovšem jen do chvíle, kdy se v těchto situacích setkáme sami se sebou.

FRONĚK, Jiří - DELEVOVÁ, Inka: Zvířata v životním prostředí. 1. vyd. Praha : Blug, 2005. Nestránkováno.

Toto není další dětská encyklopedie o zvířátkách. Každé heslo je doplněné otázkami a úkoly pro čtenáře, který tak zábavnou formou získává důležité informace o přírodě a životním prostředí.

LIDGREN, Astrid: Madynka. 2. vyd. Praha : Albatros 2004. 110 s.

Dobrodružná a veselá četba nejen pro děvčata. Hrdinka knihy jde díky svým úžasným nápadům, které ne vždy dopadnou podle jejích představ, z průšvihů do průšvihů a dospělým vstávají hrůzou vlasy na hlavě.

BRETT, Jan: Čepice. 1. vyd. Praha : Svojtka 2005. 197 s.

Když Lízina vlněná ponožka ulétla z prádelní šňůry, našel ji ježeček a strčil do ní svůj zvědavý čumák. Takto začíná krásně ilustrovaný příběh o zvířátkách, který se našim dětem bude v tomto vánočním čase jistě dobře číst.

MILER, Zdeněk - DOSKOČILOVÁ, Hana: Krtek a sněhulák. 1. vyd. Praha : Albatros 2002. 37 s.

Zimní příběh oblíbeného Krtečka, a víte odkud tvůrce Krtečka pochází?

Na vaši návštěvu v roce 2006 se těší

Jiří Samek, knihovník

PĚVECKÝ SBOR BUŠTĚHRAD

JESTLI RÁDI ZPÍVÁTE, PŘIJĎTE MEZI NÁS

V Buštěhradě působí smíšený pěvecký sbor, v jehož čele je sbormistr pan Jiljí Teringer. Sbor má čtyřicet členů a schází se každé pondělí od 18 do 19.30 hodin v sále Základní umělecké školy - 1. patro.

Činnost sboru je velmi pestrá - repertoár obsahuje písně národní, umělé, sakrální, úryvky z oper a další, s přihlédnutím na potřeby města. Průměrně desetkrát v roce sbor vystupuje na svých koncertech v Buštěhradě a okolí, též při výměnných koncertech s družebními sbory v Jindřichově Hradci a Kamenici nad Lipou, zájezdech v republice, několikrát se zúčastnil zájezdu do zahraničí.

Protože v kolektivu sboru je výborná parta, zveme mezi nás nejen všechny, kteří jste v Buštěhradě od narození, ale i vás, kteří jste se přistěhovali, a věřte, že vás rádi srdečně přivítáme.

Členové pěveckého sboru v Buštěhradě



Buštěhradský pěvecký sbor. Foto archiv sboru

ŽIJÍ MEZI NÁMI . . .

PAN JAROSLAV PERGL: KULTURNÍ ČINNOST KULTIVUJE ČLOVĚKA

Dosud jsem nedělal rozhovor s nikým, koho bych musel do povídání nutit. V případě dnešního rozhovoru tomu nebylo jinak. Tedy... snad jen, že tentokrát jsem nemusel vůbec nic. Víceméně jsme společně s mým nahrávadlem jen pozorně naslouchali a každý po svém vše co nejpečlivěji zanášeli do svých pamětí. Pan Jaroslav Pergl disponuje obrovským spektrem znalostí z oblasti historie, výtvarného umění, fotografie a obdivuhodným přehledem současného i minulého kladenského společenského života. Proto se každé téma s úctyhodnou, ale i hrozivou násobností členilo v příslušný násobek témat následných, z nichž každé netrpělivě čekalo na další rozčlenění a důkladné probrání. S obdivem se klaním před takovými znalostmi. Pokusím se v následném textu předložit alespoň ty nejzajímavější části rozhovoru, i když s lítostí přiznávám, výběr nebyl snadný.

Narodil jsem se v Kročehlavech, kde jsem vychodil základní školu, pak následovala kladenská hutní průmyslovka. Později jsem nastoupil na Vysokou školu báňskou v Ostravě, kterou jsem nedokončil. Začal jsem pracovat jako manuální dělník na válcovnách Koněv, odkud jsem zanedlouho přešel do výstupní kontroly nástrojovny POLDI, kde jsem pracoval dlouhá léta. Jelikož se o mně vědělo, že mým velkým koníčkem je fotografování, že dokonce vystavuji a soutěžím, vedu okresní Fotoklub a dále studuji fotografii od lidové konzervatoře v Praze až po Institut výtvarné fotografie v Opavě, bylo mi nabídnuto místo vedoucího fotooddělení při Výzkumném ústavu POLDI. Tam jsem působil až do doby revoluce. A po revoluci již následovala éra naší kavárny-vinárny Ateliér.

Přiznám se, že vaše kavárna mě zajímá nejen z pohledu výtvarného, ale i z pohledu hudebního. A slyšel jsem, že by mě měla zajímat i z důvodu jisté vinařské speciality.

Řeknu vám to raději všechno pěkně popořádku. Budovu dnešní kavárny postavil náš pradědeček před více než sto lety pro svého syna, tedy mého dědečka Karla Sybola. V přízemí byla restaurace a řeznický krám, později zůstala jen hospoda, protože více vynášela. Tyto prostory patřily vždy naší rodině. Roku 1952 však byly vyvlastněny a do budovy byla umístěna mateřská školka, která zde byla až do revoluce. Školka se však pro malý počet dětí po revoluci nemohla udržet a proto budovu opustila. A nám se zase naopak podařilo dům získat zpět.

A od této chvíle jste zahájili provoz nynější kavárny?

Naším původním záměrem byla cukrárna. Moc se nám líbilo, jakým stylem cukrárnu v Buštěhradě provozuje pan Sršeň a po jeho vzoru jsme chtěli zkusit něco podobného. Cukrárna však musí být položena někde na hlavní třídě a i tam má co dělat, aby se užívala. To nám poradil i náš známý architekt, kterého jsme si pozvali ke spolupráci na projektu interiéru.



Jaroslav Pergl. Foto A. Nešpor

Předpokládám, že nyní již vše směřovalo ke kavárně. Výstavy jste však patrně uskutečňovali až mnohem později...

Právě že ne. Hned, jak jsme rozjeli kavárnu-vinárnu Ateliér, už tu byla první výstava. Začínali jsme vystavovat z otcových sbírek. Úplně první byla výstava Maxe Švabinského a hned potom jsme začali s výstavou tří generací rodiny Boudů, protože Boudovi jsou naši rodinní přátelé a ještě navíc, jak je známo, mají vztah ke Kladnu. Dalším vystavovatelem byl sochař, prof. Ladislav Novák, který byl též naším rodinným přítelem. Tři sochy nám tehdy pan profesor daroval a jsou v Ateliéru dodnes.

Jakým způsobem umělce oslovujete, nebo nakonec, podle jakých kritérií si je sami vybíráte?

Musím zdůraznit, že velmi dlouho jsme opravdu vystavovali z vlastních, rodinných zdrojů. Později, díky tomu, že jsme měli určité kontakty, jsme oslovovali naše kamarády výtvarníky a fotografy z Kladna. Převážně jsme vystavovali grafiky a fotografie, ne tedy oleje. Jelikož jsme kladenští patrioti, snažíme se propagovat Kladno-Kročehlavy. Zatím všichni, kteří u nás vystavovali, měli ke Kladnu nějaký vztah. Dlouhá léta jsme pravidelně střídali výstavy grafiky a fotografií. Spolupracujeme s galerií Radost, kde ale nevystavují fotografie. My vystavujeme velkou měrou nežijící autory, galerie Radost se soustředí na autory žijící. Pokud vystavujeme žijící autory, snažíme se výstavu směřovat k nějakému významnému datu nebo jubileu.

Kteří známí výtvarníci již u vás vystavovali ?

Náš otec se léta stýkal s rodinou Cyrila Boudy. Jeho práce jsme vystavovali proto již několikrát, velká výstava proběhla roku 2001, když bylo výročí 100 let jeho narození. Dále jsme již u nás z výtvarníků vystavili Jiřího Boudu, Petra Melana, malíře a sochaře Ladislava Nováka, Karla Součka, dalšího kročehlaváka Jiřího Karase a též klasické obrazy i oleje jeho otce, Karla Karase. Již dvakrát jsme prezentovali díla nedávno zemřelého Bohumila Valenty. Zajímavá a hojně navštěvená byla výstava zaměřená na spolupráci C. Boudy a kladenského tiskaře Josefa Cipry. Zajímavé byly i výstavy i akademické malířky Renáty Kaiserové a jejích žáků. Ale těch výstav za ta léta byly desítky. Pozornost vzbudily obrazy cvrčovického Mikuláše Cacary - Memento zaniklých šachet a oceláren. Z fotografií bych chtěl vzpomenout Oldřicha Pernicu, fotografa Národního divadla Jiřího Hokůva, Jaroslava Vyšína, Josefa Fouska a jiných. Z posledních výstav to byla v listopadu skotská malířka Francis Sander s fotografem Petrem Strnadem, nyní v prosinci výstava k 75. narozeninám Miloše Ledviny, v lednu bude vystavovat významná grafička Eva Hašková.

Kdo u vás výstavy aranžuje?

Pokud je autor žijící, pak se výstava instaluje většinou společně s autorem. Pokud se autor nemůže účastnit výstavy, sestavujeme s bratrem sami.

Jak jsem již v první otázce naznačil, v rámci vernisáží probíhají v kavárně zajímavá hudební vystoupení a dokonce pořádáte i koncerty.

K vernisážím upřednostňujeme klasickou hudbu, není to však vždy pravidlem. Já bych však nerad používal výraz koncert, nazvěme to raději hudebními večery, které u nás probíhají jednou měsíčně. Pravidelně u nás vystupuje kontrabasista Vít Fiala, kterého na piano doprovází profesor pražské konzervatoře Jiří Růžička a nejčastěji s nimi ještě účinkuje americký černošský zpěvák Andrew Davidson. Dále u nás několikrát hrála skupina Orient expres a také u nás zahrálo slavné Panochovo kvarteto. Francouzské šansony u nás zpívala Eva Kriz-Lifková s klavírním doprovodem Milana Dvořáka.

Některá kulturní zařízení, ale i různé kluby a kavárny mají své zvyky nebo tradice. Má něco podobného i Ateliér?

Ano, máme takovou zajímavost. Na kulturní akce, které se u nás konají, nám náš přítel Antonín Nešpor z Lidic dělá upomínkové zápalky. Máme jich již pěknou sbírku a je pro nás občasným potěšením se jimi kochat a přitom si vždy na danou akci zavzpomínat.

A teď bychom měli sestoupit z výšin umění a ve stručnosti se zmínit o kuchyni kavárny. I když, ta vinařská specialita, ke které se již zcela jistě dostaneme, se může mezi umění suverénně zařadit.

Kavárna je typicky rodinný podnik, který provozují společně se svou ženou, svým bratrem a jeho manželkou. Manželky se věnují kuchyni a my s bratrem obsluhu-

jeme. Vaříme zásadně minutkovou kuchyni. A teď k těm vínům. Velkou specialitou kavárny Ateliér je to, že u nás naléváme žrnosecká vína. Jedná se o vína s bohatou historií, výbornou chutí a výrazným buketem, původem nedaleko od Litoměřic. Produkce tohoto kvalitního vína je však tak malá, že výrobce, Žrnosecké vinařství, odmítá vínem zásobovat náhodné zájemce. My jsme se pokusili o kontakt krátce po revoluci, když se rozpadla předešlá obchodní spojení a nová teprve vznikala. A protože jsme se ukázali jako důvěryhodní obchodní partneři, máme jejich víno na nápojovém lístku dodnes. S jednou vinárnou v Litoměřicích jsme jediní, kde můžete dostat sudové žrnosecké přímo do džbánu na stůl. Lahvové žrnosecké je, kromě Pražského hradu, kde bylo vždycky, v nabídce předních pražských hotelů a restaurací.

Předěme k vašemu dalšímu zájmu, k historii. Na naši první schůzce jste mi vyprávěl, jakým způsobem jste se k ní dostal.

Můj otec kdysi napsal knihu o působení Mikoláše Alše na Kladně. Tato kniha za jeho života však nikdy nevyšla. Po smrti otce našla maminka rukopis a požádala mě, zda by nešlo knihu vydat. Nebylo to však nic lehkého, musel jsem jednotlivé díly doslova skládat dohromady, často jsem navštěvoval archivy, čímž se mi ale zároveň otevřela krásná a zajímavá cesta do historie kladenského kulturního dění. Knihu jsme vydali roku 2001 vlastním nákladem s pomocí města Kladna a tehdy Okresního, dnes Sládečkova vlastivědného muzea v Kladně.

Jaký byl vztah Mikoláše Alše ke Kladnu?

Když se na Kladně přestavovala lékárna U zlaté koruny, tak se majitel lékárny, lékárník Balej, obrátil na architekta Bosáčka. Architekt Bosáček již předtím spolupracoval s M. Alšem a nyní ho k této zakázce opětovně přizval. Druhý kontakt s Mikolášem Alšem učinil kladenský osvětlený podnikatel Otakar Zachar, který si u Alše objednal obrázek pro svůj časopis na téma "Kde se pivo vaří, tam se dobře daří". Třetí kontakt vytvořil otec Cyrila Boudy, profesor Alois Bouda, jehož rodiny byl M. Aleš přítelem.

Tak - otevíráme velké téma s názvem Buštěhradská dráha (příznivci a moji kamarádi z prudce se zlepšující stejnojmenné buštěhradské country kapely mi nyní snad prominou, když slíbím, že jejich skupinu podrobně proberu v některém z dalších čísel Zpravodaje). Nyní však s dovolením budeme hovořit o železnici. Mohl byste nám říct základní informace o historii Buštěhradské dráhy?

Velmi zkráceně, protože historie největší soukromé dráhy v Rakousku-Uhersku by vydala na samostatnou knihu. Úplně prvním pokusem byla koňská dráha, neboli koněspřežka, která byla založena roku 1827. Vedla z Prahy přes Brusku do Lán a měla pokračovat až do Plzně. Po jednom roce byla dráha pro nevyhovující kvalitu zrušena. Kníže Egon Fürstenberg však roku 1847 požádal o přestavbu této dráhy na lokomotivní provoz a připojení k trati Praha-Podmokly (ta vede z Prahy podél Vltavy směrem na Kralupy). Navíc kníže Fürstenberg

navrhl stavbu železniční trati mezi Kladnem a Kralupy nad Vltavou.

Takže jedna trať vedla podél Vltavy do Kralup, druhá trať z Prahy přes Kladno do Lán a kníže Fürstenberg chtěl dokončit doslova takovou přeponu, která by spojila Kladno s Vltavou.

Jistě, protože záměrem bylo dovážet uhlí z kladenských dolů do Prahy nikoliv koňskými potahy, ale po železnici do Kralup a dále po Vltavě do Prahy, což podpořilo zejména tehdejší sdružení s názvem Kladenská uhelné těžba. A teď to šlo na tu dobu velice rychle. 21. 11. 1852 udělil císař František Josef I. knížeti Fürstenbergovi předběžné povolení ke stavbě této železnice mezi Kladnem a Vltavou. Císař by takové povolení asi hned tak podnikatelstvu z uhelného těžba nedal, pro něho na rozdíl od šlechtického knížete nebylo partnerem. Kníže tedy neváhal, přizval do nově vznikajícího podniku bankéře, důlní podnikatele a celou Pražsko-lánskou koněspřežku, čímž se sám stal největším podílníkem. Podařilo se jim získat velký kapitál, ve výši 2 400 000 zlatých. Tím vznikla Buštěhradská železniční společnost.

Ale proč Buštěhradská? Buštěhrad je přeci svou polohou trochu mimo.

Protože železnice tehdy ležela na buštěhradském panství, které ovšem nepatřilo knížeti Fürstenbergovi. Tato železniční společnost byla oficiálně schválena 21. 10. 1855. A za měsíc na to, 20. 11. 1855, získala společnost koncesi na dráhu do Kralup. Výstavba trati byla zahájena firmou bratří Kleinů dne 26. 4. 1854.

Ale to je o rok a půl dříve. Jak je to možné?

To je právě velice zajímavé. Bylo to na základě předběžného povolení. A provozní budovy podél trati stavěl další výrazný kladenský podnikatel, Vojtěch Lanna. Celková délka tratě, které již můžeme říkat Buštěhradská dráha, byla 21,7 km. Na ni navazovala ještě vlečka v Kralupech, která spojovala trať s vodou, v délce 2,4 km. Ještě roku 1854 bylo objednáno 150 velkých vozů o nosnosti 7,5 tuny k přepravě uhlí s dodáním do konce roku 1855. Ve Vídni byly u firmy Engerth dále objednány čtyři lokomotivy, pátá lokomotiva byla doobjednána roku 1861. 10. 9. 1855 proběhlo na trati schvalovací řízení a 12. 9. 1855 poprvé projela celou trať zkušebně první lokomotiva za dobu necelé jedné hodiny. To bylo na tehdejší dobu velmi rychlé. Jedna ze čtyř lokomotiv, s názvem Kladno, je vystavena v Národním technickém muzeu a patří mezi nejstarší dochované provozuschopné lokomotivy na světě. Uhelné vlaky začaly jezdit již začátkem měsíce ledna 1856. Ovšem oficiální slavnostní zahájení provozu se konalo až v sobotu 23. 2. 1856.

V této chvíli si pozorný čtenář možná již všimnul, že se blíží význačné, kulaté výročí Buštěhradské dráhy. Víme, že i vaše kavárna se chystá k aktivním oslavám. Prý se však všude jinde již oslavovalo?

Hlavní oslavy proběhly již letos v červnu a v červenci, protože se všichni předháněli, kdo s tím začne, i když

víme, první lokomotiva trať projela až v listopadu. Naše kavárna-vinárna Ateliér se rozhodla, že se k těmto oslavám připojí také. Konkrétně tím, že jsme požádali pana Jiřího Boudy, syna Cyrila Boudy, jestli by u nás měl zájem udělat svou výstavu grafik. Protože chceme náležitě dodržet historické termíny, hodláme výstavu zahájit až v únoru 2006, tedy přesně 150 let od slavnostního zahájení provozu Buštěhradské dráhy.

Nyní je myslím podstatné vysvětlit, proč právě Jiří Bouda.

Pan Jiří Bouda je dlouholetým předsedou skupiny pro studium a dokumentaci dějin železnic při Národním technickém muzeu v Praze. Dalším důvodem je to, že Jiří Bouda se věnuje malování grafik a obrázků z prostředí železnice a patří do okruhu našich uměleckých přátel.

Takže platí pozvánka do vaší kavárny pro naše čtenáře i ostatní zájemce na únor 2006?

Jistě, zveme všechny zájemce jak na vernisáž Jiřího Boudy, tak na jeho výstavu, která bude probíhat celý měsíc. A tím samozřejmě i na oslavu 150. let založení Buštěhradské dráhy.

Dlouhou dobu jste byl předsedou kladenského fotoklubu, fotografii se věnujete od mládí. Mohl byste nám své fotografování blíže představit?

Dnes se zabývám nejvíce fotodokumentací kulturně historického dění. Jestliže mi to ovšem časově dovolí mé zaměstnání. Pokud vím, že se v Kladně nebo v okolí děje jakákoliv kulturní akce, zejména koncerty nebo výstavy, účastním se jich s fotoaparátem. Akce dokumentuji, vedu si archiv, který je již svou dokumentací velmi bohatý. Když se na mě obrátí ale například městský úřad, abych vyfotografoval vítání občánků, snažím se vyjít vstříc. Díky své dlouholeté praxi s technickou fotografií jsem samozřejmě schopen vyhovět i daleko náročnějším požadavkům.

Nadešla chvíle, kdy se již tradičně ptám účastníků rozhovorů na nějakou myšlenku, kterou by chtěli předat čtenářům Buštěhradského zpravodaje. Musím říct, že čím více rozhovorů mám za sebou, tím více se na tuto chvíli vždy těším. S radostí požádám nyní tedy i vás.

Myslím si, že obrovským kulturním počinem, jehož dosah si ne všichni místní lidé uvědomují, je to, že se městu podařilo zpátky odkoupit buštěhradský zámek a že se zámek začal opravovat. Věřím, že se podaří sehnat dostatek peněz na to, aby se zámek uvedl do stavu, kdy by mohl opět sloužit veřejnosti. Pokud by buštěhradský zámek svými prostorami přispěl k dalšímu rozvoji kultury v Buštěhradě, bylo by to jen dobře. Jsem totiž přesvědčen, že jakákoliv kulturní činnost kultivuje člověka. A toho není nikdy dost!

Každý rozhovor přináší své. Panu Jaroslavu Perglovi mohu poděkovat za rozhovor přátelský a zejména mimořádně poučný. Za Buštěhradský zpravodaj s díky

Jan Paulík

PODĚKOVÁNÍ

Ráda bych poděkovala všem přátelům, Městskému úřadu, zástupcům ČČK a SD Jednota za dárky a květiny k mým 75. narozeninám. Velmi mě to potěšilo a všem moc děkuji.

Hana Zíková

Děkuji Městskému úřadu, děvčatům z ČČK a přátelům, kteří mi blahopřáli k mým narozeninám.

Zdeňka Kaufmanová

Posílám díky všem, kteří si vzpomněli, že prožívám krásných 90 roků. Děkuji za přáníčka a návštěvy. Dále děkuji ČČK - paní J. Týblové a pí O. Procházkové za milou

návštěvu a přátelské povídání. Byla jsem potěšena a moc všem děkuji. Hodně zdraví všem přeje

Bohuslava Kaimlová

Ráda bych touto cestou poděkovala všem za milá blahopřání a dárky k mým 85. narozeninám. Děkuji zejména zástupcům MěÚ, ČČK, Samostatné obci baráčníků Buštěhrad a zástupcům Obecního úřadu Hřebeč. Dále paní ředitelce, pečovatelkám, spolubydlícím DPS a celé své rodině za uspořádání oslav. Byla jsem velice potěšena.

Miloslava Kimlová

VZPOMÍNÁME

Dne 26. 11. uplynuly 2 smutné roky od úmrtí našeho milovaného syna, vnuka a bratra Martínka Smrže. S bolestí v srdci stále vzpomínají

maminka, babička a sestra Veronika

SPORT

JAK SE DAŘILO BUŠTĚHRADSKÉMU FOTBALU V PODZIMNÍ ČÁSTI SEZÓNY 2005/2006?

A-TÝM

Závěrečným utkáním ve Hřebči s místním B-týmem, ve kterém jsme zvítězili 1:0, pro nás skončila podzimní část soutěžního ročníku 2005-2006, která byla vcelku úspěšná, protože pouze vinou horšího skóre jsme obsadili mezi 12 zúčastněnými mužstvy 2. místo v tabulce se stejným počtem bodů jako vedoucí Zvoleněves.

Bilance mistrovských utkání obnáší 8 vítězství (1 kontumačně), 2 remízy a 1 porážku při skóre 38:9 a zisku 26 bodů. Nejlepším střelcem mužstva se stal Ondřej Matzke, který v 6 utkáních vstřelil 9 gólů.

Výsledků a umístění našeho mužstva bylo dosaženo díky zodpovědnějšímu přístupu hráčů k jednotlivým utkáním než v loňské sezóně. Nemalou zásluhu na této bilanci má trenér Zdeněk Nachtigal, který při nedostatku trenérů v našem oddíle vedl obětavě jak A-tým, tak tým dorostu, ve kterém už se ukazují někteří hráči jako dobrá záloha a velmi brzká posila právě pro A-tým.

Naše přání, kterým je opětovný návrat do III. třídy, je ještě dost daleko a čeká nás ještě hodně práce, abychom toho dosáhli. Protože nemáme k dispozici finanční prostředky na doplnění kádru A-týmu hráči z jiných klubů, musíme nasadit veškeré své síly, abychom byli nakonec úspěšní. Pro dosažení co nejlepšího výsledku se nám v listopadu podařilo získat i dalšího trenéra pro A-mužstvo, pana Václava Nováka. Teď je řada opět pouze na hráčích samotných, aby ještě výrazně zlepšili svůj přístup zejména k tréninkům a celé zimní přípravě, při které je nyní potřeba položit základ

dalším úspěchům k dosažení již zmíněného vytčeného cíle této sezóny.

DOROST

Mužstvo dorostu se díky náročné letní přípravě a systematickým tréninkům s trenérem Zdeňkem Nachtigalem, neocenitelným radám pana profesora Vladimíra Mildorfa při mistrovských zápasech a zodpovědnému přístupu všech hráčů k tréninkům i zápasům umístilo po výrazně zlepšeném výkonu oproti loňské sezóně v tabulce okresní soutěže mezi 8 mužstvy na 4. místě tabulky s 10 body při třech vítězstvích, jedné remíze a třech prohrách se skóre 23:13. Nejúspěšnějším hráčem byl Martin Mildorf s 8 body za tři vstřelené góly a 5 přihrávek. Nejlepším střelcem byl Jan Balog se 4 vstřelenými góly.

STARŠÍ ŽÁCI

Tým starších žáků pod vedením trenéra Petera Smithe v okresní soutěži mezi 9 mužstvy skončil na 3. místě s 18 body při šesti výhrách a dvou prohrách se skóre 36:10. Nejúspěšnějším hráčem i nejlepším střelcem byl David Kohout s 22 body za 15 vstřelených gólů a 7 přihrávek. Mužstvo starších žáků se 28. září zúčastnilo turnaje Z. Vejvody na Kladně, kde v konkurenci sedmi mužstev z vyšší soutěže obsadili velmi pěkné 4. místo.

MLADŠÍ ŽÁCI

Mužstvo mladších žáků pod vedením trenérů Jiřího Kotouče, Jakuba Machuty a Petra Hrubého vstoupilo do podzimní části okresní soutěže jako nováček, kterému se toho poměrně hodně změnilo. Oproti přípravce, kde jsme

hráli jen na polovině hřiště na malou branku, teď hrajeme na celém velkém hřišti pro "dospěláky", museli jsme hráčům vysvětlit např. co je to ofsajd a naši brankáři si museli zvyknout ne neuvěřitelně velkou "dospěláckou" branku. A tak jsme mezi 8 mužstvy skončili v tabulce zatím poslední s třemi body při 1 výhře a 6 prohrách při skóre 3:60. I když se nám nevedlo tak, jak bychom si sami přáli, tak hráči nastupovali na hřiště vždy sebevědomě, jen tak se nevzdávali a dokonce jsme vstřelili i branky - jejich autory byli Petr Jindra a Daniel Housa.

Chtěli bychom tímto poděkovat všem hráčům i trenérům za obětavou práci na našich trénincích a zvláště děkujeme všem rodičům, kteří nám velmi fandí, významně pomáhají z vlastních prostředků s dopravou na mistrovská utkání venku a vycházejí nám v našem snažení všemožně vstříc.

Děkujeme všem fanouškům, kteří naše mužstva při jejich mistrovských zápasech přišli podpořit, a pevně věříme, že jejich počet se bude se zlepšujícími se výsledky také zvyšovat.

V jarní části sezóny bychom rádi znovu založili mužstvo přípravky. Zájemci, ročník narození 1999 a mladší, se mohou již nyní hlásit trenéru Jiřímu Kotoučovi na telefon 603 411 046 nebo mailem na adrese: s.k.bustehrad@seznam.cz.

Nyní probíhá zimní příprava všech mužstev.

A-tým - středy od 18.30 hodin a soboty od 10.30 na hřišti. V únoru a březnu 2006 jsou plánována na soboty přátelská utkání.

Dorost - středy od 18.30 hodin na hřišti a neděle od 17.00 hodin v tělocvičně obecné školy Buštěhrad. V únoru 2006 je plánováno týdenní zimní soustředění na horách, v březnu 2006 přátelská utkání.

Starší žáci - pondělí od 16.00 hodin v tělocvičně obecné školy Buštěhrad a středy od 16.00 hodin na hřišti.

Mladší žáci - pondělí od 16.00 hodin na hřišti a pátky od 16.30 hodin v tělocvičně obecné školy Buštěhrad. V prosinci je plánován Vánoční turnaj v tělocvičně obecné školy Buštěhrad.

Všichni noví zájemci o fotbal se mohou přihlásit příslušným trenérům na kterémkoliv tréninku.

Po sportovní stránce se všem našim mužstvům dařilo celkem úspěšně, a tak bychom se rádi zmínili i o tom, co se podařilo a co ne na zlepšení podmínek a zázemí v našem sportovním areálu.

Svépomocí a zejména díky úsilí trenérů Josefa Kotouče a Karla Landy se podařilo vybudovat sklad pro A-mužstvo, díky úsilí trenéra Jiřího Kotouče byly položeny základy nové šatny pro mužstvo mladších žáků.

Díky některým obětavým skálním příznivcům buštěhradského fotbalu byla na zařízení našeho sportovního areálu provedena řada drobných úprav a oprav, kterými se snažíme při omezených finančních prostředcích zlepšit prostředí jak pro hráče, tak pro naše příznivce. Za nezištnou pomoc bychom rádi poděkovali zejména panu Václavu Rohlovi staršímu, Karlu Eberlemu, Janu Fenclovi, Karlu Hlinkovi, Františku Drábkovi, Karlu Veselému, Karlu Sládkovi a Karlu Eliášovi. Nehynoucí zásluhu na úspěšnosti všech těchto prací a akcí má opět trenér Josef Kotouč, který většinu z nich velmi úspěšně "odkoučoval".

Děk patří i sponzorům panu Eduardu Novákovi a Zdeňku Tůmovi za poskytnutí sponzorských darů - míčů pro mistrovská utkání A-mužstva.

Rádi bychom poděkovali i Městskému úřadu Buštěhrad za proplacení některých faktur za provozní náklady i mimo přislíbenou dotaci na letošní rok.

Co se nám zatím nedaří a co bohužel nemůžeme výrazněji ovlivnit, je dobudování tréninkového hřiště ve spolupráci s Městským úřadem Buštěhrad. Věříme však, že se nám v roce 2006 podaří s podporou Městského úřadu Buštěhrad zrealizovat dobudování tohoto tréninkového hřiště na základě velmi zajímavé nabídky odborné firmy z letošního března tak, abychom ho mohli co nejdříve začít využívat pro přípravu všech našich mužstev. Tréninkové hřiště by bylo potřeba nejen pro kvalitnější přípravu všech mužstev, ale hlavně by odlehčilo hlavní hrací ploše, do jejíž rekonstrukce byly vloženy nemalé prostředky a která nyní tím, že se používá i na trénování, opět začíná ztrácet svou kvalitu, protože sebelepší údržba sama - bez její ochrany jejím šetřením mimo mistrovská utkání - ji nedokáže účinně ochránit.

Nakonec bychom chtěli ujistit všechny příznivce kopané, že my všichni, kteří se nyní točíme okolo buštěhradského fotbalu, se snažíme o to, aby náš fotbal šel opět výš, k radosti všech našich fanoušků, a děláme pro to vše, co je v našich silách. Najde-li se někdo další, kdo bude chtít pomoci, je kdykoliv vřele vítán.

Závěrem bychom všem příznivcům buštěhradského fotbalu i všem čtenářům Buštěhradského zpravodaje rádi popřáli příjemné prožití vánočních svátků a všechno nejlepší v novém roce 2006.

Za S.K. Buštěhrad

Karel Landa, Josef Kurajský a Jiří Kotouč

ŠACHOVÝ ODDÍL SOKOL BUŠTĚHRAD

MISTROVSTVÍ ČESKÉ REPUBLIKY V RAPID ŠACHU MLÁDEŽE

Rapid šach je zrychlená forma šachu, při níž na rozdíl od "normálních" soutěžních zápasů má každý hráč na celou partii omezený čas (zpravidla 20-30 minut) a nezapisují se provedené tahy. Tato forma šachů se v posledních letech značně rozšířila, protože celý turnaj lze sehrát i za jediný den. V rapid šachu jsou pořádány přebory jednotlivců i družstev a též Mistrovství České republiky mládeže v jednotlivých věkových kategoriích.

Letošní mistrovství se uskutečnilo 24.-25. září ve Vlašimi za účasti 152 hráčů a hráček v šesti kategoriích. Na základě skvělého výsledku v krajském přeboru (podrobně v BZ č. 3) měl náš oddíl v nejsilnější kategorii H14 (32 účastníci) dvojnásobné zastoupení. Honza Šáfr (v turnaji nasazen jako č. 20) i Michal Schmalz (č. 23) se během jednoho roku zúčastnili vrcholné šachové akce již podruhé. Devítikolový turnaj přinesl velmi vyrovnané boje i nečekané výsledky - mistrem republiky se stal Milan Kratochvíl z Lokomotivy Brno (nasazen jako č.10), papírově nejsilnější hráč obsadil 5. místo a obhájci loňského titulu se vůbec nedařilo a skončil až 22.

Naším hráčům se takto mohutný propad vyhnul, ale ani

jeden nebyl se svým výsledkem spokojen. Michal hrál většinu partií velmi aktivně, bohužel se nevyhnul několika hrubkám, které ho stály nejen bodíky, ale postupně se projevily i v poklesu sebedůvěry. Po zisku 2,5 bodu po 5 kolech tak následovaly tři porážky a konec nadějí na umístění v první polovině startovního pole. Závěrečné vítězství znamenalo celkový zisk 3,5 bodu a 28. místo. Honzu Šáfra turnaj nepotkal v dobré zdravotní kondici, což vedlo ke značné nesoustředěnosti, a tak střídal lepší chvíle s častějšími horšími. Po vítězství nad Michalem ve 4. kole měl nadějných 50 % (tedy 2 body), ale následovala též série tří prohraných partií a konečný zisk tří bodů znamenal celkové 29. místo.

MISTROVSTVÍ ČECH MLÁDEŽE DO 16 LET

Nejlepší hráči z devíti českých krajů se sjeli v týdnu 22.-29. října (přes pokročilý podzim panovalo po celý týden téměř letní počasí) do Junior centra v Seči u Chrudimi, aby ve třech turnajích na 9 kol podle věkových kategorií (do 16, 14 a 12 let) bojovali o postup na Mistrovství České republiky. V nejsilnější kategorii H16 bojovalo o sedm postupových míst 50 hráčů ze 36 oddílů. A v této konkurenci měl Sokol Buštěhrad dva zástupce (o postupu Honzy Šáfra a Michala Schmalze z krajského přeboru jsem psal v minulém čísle).

Z loňského mistrovství Čech se Honzovi Šáfrovi dokonce podařilo postoupit, ale protože se letos oba posunuli o kategorii výše, bylo naším cílem obhájit "žebříčkově" postavení - Honza byl nasazen jako č. 24, Michal č. 32. Vstup do turnaje se vydařil: Honza zaznamenal "povinnou" výhru a Michal překvapil: ve své nejlepší partii porazil účastníci Mistrovství Evropy (nasazenou jako č. 7)! Po prohrách ve 2. kole se cesty našich hráčů rozešly: Honza ve 3. kole zvítězil a se dvěma body se dostal do první dvacítky, Michal pokračoval v odvážné útočné hře proti silnějším soupeřům, ale stejně jako ve 2. kole se dopustil drobného zaváhání, které ho opět stálo celý bod. Černým dnem se pro oba naše hráče stalo úterý, kdy se odehrála dvě kola. Z partií se srovnatelnými soupeři vytěžil Michal jen půlku a Honza obě partie prohrál. Po pěti kolech měl Honza 2 a Michal 1,5 bodu a bylo zřejmé, že do bojů o postup už skutečně nezasáhnou. V 6. kole oba zvítězili a po prohře Honzy a remíze Michala v 7. kole srovnali krok na zisku 3 bodů. V osmém kole jsme opět zaznamenali 100% úspěšnost, když potěšila zvláště výhra Michala nad 6. nasazeným hráčem. V posledním kole si kopec smůly vybral Michal:



Z mistrovství Čech. Foto P. Buk

přehrál jednoho z nejsilnějších středočeských hráčů, ale v jasně vyhrané pozici se dopustil nepřesnosti a soupeř zachránil remízu věčným šachem. Naopak štěstí naproti šel Honza, přestože měl o pěšce méně, nepřijal nabízenou remízu, bojoval až do konce (jeho partie ukončovala celé mistrovství) a po soupeřově chybě nakonec partii vyhrál!

Honza Šáfr tak ziskem 5 bodů obsadil 18. místo a Michal Schmalz se ziskem 4,5 bodu 28. místo. Těmito výsledky jsme se v kategorii H16 stali sedmým neúspěšnějším oddílem v českých krajích a druhým ve Středočeském kraji!

Velmi potěšitelné je, že vedle sehrání soutěžních partií (a jejich následných rozborů a přípravy na další) si oba chlapci našli v průběhu turnaje čas na absolvování trenérského kurzu a potvrdili tak, že jsou připraveni své znalosti a zkušenosti předávat mladším hráčům našeho oddílu.

SOUTĚŽE DRUŽSTEV DOSPĚLÝCH ZAHÁJENY

Po loňském sestupu z regionálního přeboru hrají naše družstva v jedné skupině regionální soutěže (pětičlenná družstva). Protože došlo ke sloučení "kladenské" a "mělnické" skupiny, čeká nás náročný program jedenácti utkání a i úroveň soutěže je vyšší než v loňském roce. Přesto je cílem áčka vybojovat postup zpět do regionálního přeboru. Po třech odehraných zápasech je "plán plněn na 100 %":

Sokol Buštěhrad A-DDM Slaný B (bod Mleziva j., Mleziva s., Schmalz)	3:2
Sokol Buštěhrad A-Sokol Tišice B (bod Buk V., Mleziva s., Šáfr, Schmalz, půl Mleziva j.)	4,5:0,5
Sokol Mělník B-Sokol Buštěhrad A (bod Šáfr, Schmalz, půl Buk V., Mleziva j., Mleziva s.)	1,5:3,5

Oporou týmu je Michal Schmalz, který ve všech třech partiích zvítězil.

S plným ziskem 9 bodů (letos i šachisté začali za vítězství dávat 3 body) je áčko pouze o skóre na 2. až 3. místě. Zápas s nejméně závažnými konkurenty jsou na programu až v závěru sezóny.

Účelem béčka je umožnit zahrát si vážné partie dalším členům oddílu (aby v případě postupu mohlo být áčko kvalitně doplněno - přebor hrají osmičlenná družstva). Ve třech prohraných zápasech se proto prostřídalo už 8 hráčů a béčko je (zatím?) v soutěži poslední.

Příští číslo Buštěhradského zpravodaje přinese výsledky jubilejního 30. ročníku žakovského turnaje "O putovní pohár města Buštěhradu", informace ze soutěží družstev a z probíhajícího Regionálního přeboru mládeže (1. etapa MČR) - po dvou odehraných turnajích z osmi je v čele kategorie H16 Michal Schmalz před Kamilem Bělským!

V letošním roce se opět scházíme v Sokolovně každé úterý večer a rádi mezi sebou přivítáme další nové zájemce.

Pavel Buk, 30. 11. 2005

ČTENÁŘI NÁM PÍŠÍ

V kročehlavském Ateliéru bratrů Perglových představil redaktor Pavel Veselý nově vydanou sbírku veršů Hugo Pavla „Vrátil jsem čas“, kterou vydalo nakladatelství Slávka.

Kulturní setkání se prolínalo s poetickým večerem Václava Fikrleho a Jana Loňka. Dále pokračovalo autorským čtením poetické publikace „Tóny duše“ od Pavla Veselého, Lucie Pojerové a Ilony Vozničkové. Celou atmosféru dokresloval zpěv mladičké Šárky Fingerhutové v klavírním doprovodu Morgana Craiga.

Antonín Nešpor

Hugo Pavel. Foto A. Nešpor



ČASOMÍRA OPĚT SVÍTÍ

V letošním prvním čísle Buštěhradského zpravodaje jsem ve svém příspěvku "Kam kráčíš, buštěhradský fotbale?" podrobil kritice trestuhodné učinění elektronického ukazatele času a skóre v areálu fotbalového stadionu, který byl dlouhá léta chloubou našeho klubu a který nám záviděl každý, kdo k nám přijel hrát. Z důvodu překážky při budování tréninkového hřiště byl tento ukazatel vykopán a dva roky ležel na asfaltovém kurtu, kde byl systematicky ničen počasím a vandaly. Dnes mohu s potěšením konstatovat, že můj článek vyvolal kladnou odezvu. Josef Kotouč postupně sehnal partu nadšenců, kteří záměr uvést časomíru opět do provozu dotáhli až do zdárného konce a byl tak napraven "hřích" fotbalového výboru.

Největším problémem bylo oživení elektronické části, protože původní dokumentace byla zničena, ale Ladislav Tesá-

rek se tohoto nelehkého úkolu zhostil na výbornou, jeho znalost a zručnost slavily úspěch a má největší podíl na opětném uvedení časomíry do provozu.

Poděkování zaslouží též za různé práce, které byly součástí obnovy, též: František Drábek, Vašek Rohla, Jan Fencel, Karel Eberle, Karel Landa a Karel Hlinka, kterého to obzvláště potěšilo, protože to byla především jeho zásluha, že jsme mohli na tehdejší dobu tuto vymoženost mít.

Jsme rádi, že hodnota tohoto díla byla zachována, protože nové zařízení by vyšlo na 50 000 Kč. Ještě nutno dodat, že všechny práce byly provedeny bez nároku na finanční odměnu, což si zaslouží též ocenění.

Po dvou letech tedy můžeme s radostí oznámit, že časomíra na našem hřišti opět svítí, a věříme, že bude do budoucna svítit pouze na naše fotbalové úspěchy.

Jan Fencel

MECHECHE

Dne 5. 11. 2005 se v sále bývalého kina a diskotéky Pegas konala soukromá společenská zábava s tombolou. Buštěhradské fotbalové dračice ze známého Zlenda týmu uspořádaly svou jubilejní podzimní párty pod názvem "Hystericky desáté taneční mecheche tentokrátě maškarní". Uzavřená akce pro pozvané přilákala asi sto šedesát příznivců a přátel členek tohoto světového míčového tělesa. K tanci hrála buštěhradská rocková kapela No comment, vyzbrojená nejen soupřavou osvědčených hitů, ale tentokrát i pyrotechnickými efekty a úžasnými konfetovými děly. Zajímavostí večera byla tradiční bohatá tombola. Vyhlášení nejlepších masek sice neproběhlo, ale mezi spoustou pěkných nápadů jednoznačně dominovala Šmoulinka z Chmelnice, jejíž tvář byla modrá jak oblaka, objevily se dvě Vývolené v županech, zkrvavená zdravotní sestra s chutnou infuzí, nepřehlédnutelná byla i punkerka se zářivými vlasy, dvojník fotbalisty Nedvěda nebo zajíček s dlouhými ušisky i nožisky. Také

uhrančivá mexická tanečnice, panter s růžovými brýlemi, podzimní panenka s košíkem ovoce a neohrožený letec v kukle patřili k tomu nejlepšímu, co bylo na maškarním mecheche k vidění. Je škoda, že mnozí domácí i přespolní hosté si doma šetřili své převleky (asi na šibřinky, kdo ví...), ale i tak se radostně mechechalo dlouho do pozdní noci. A to samozřejmě nejen díky paní Kellerové, ale velmi schopným pomocníkům. Mnohým z přítomných sice scházelo obvyklé řádění dračic, ale asi jediným černým puntíkem lze označit nemalé množství elementů, kteří nebyli pozváni a bez svolení se vmísili mezi hosty. Nutno říci, že někteří z mladíků nezvládali ani základní pravidla chování, tak bohužel došlo i k nepříjemným násilnostem. Jmenovat viníky nemá cenu, protože jsou to známé firmy. Je jen škoda, že mnohým z pozvaných hostů kazili jinak moc pěknou zábavu. Organizátorkám je také nutno vyslovit obdiv za odvalu a jednoznačné díky, protože všechno ostatní klapalo na jedničku.

JB

ČETBA NA POKRAČOVÁNÍ

O STARÝCH DOMECH A JEJICH OPRAVÁCH KAPITOLA 13 - ZÁVĚR

První článek cyklu "O starých domech" vyšel v červnu 2003, tehdy ještě ve "starém" Buštěhradském zpravodaji. Nepředpokládám, že by si ho ještě někdo pamatoval, proto zde napíšu na závěr celého cyklu krátké shrnutí, jak zacházet se starým domem, jestliže chceme zachovat jeho starobylost.

1. I obyčejný vesnický dům si zaslouží opravit v původním vzhledu; tyto domy tvoří typickou zástavbu obce, bez ní by ztratila svou historickou malebnost.

Lidé často pečují pouze o zapsané památky (a někdy ani to ne!), chrání jen zvláště cenné domy, a v ostatních případech nechávají vše plynout volně. Po roce 1989 měla řada obcí navzdory padesátileté devastaci ještě stále zachovanou část běžné staré zástavby. Namísto ochrany se jim vytrvalou stavební aktivitou zapříčiněnou ekonomickým tlakem podařilo její velkou část zničit, a tím ochudit vzhled a osobitost obce.

2. Starý dům lze při troše ohleduplnosti opravit tak, že jsou všechny jeho původní kvality zachovány, a přitom zde lze vybudovat pohodlné bydlení zcela soudobého standardu.

Jestliže citlivě zrekonstruujeme starý dům, neznamená to ještě (jak s oblibou argumentují příznivci moderních přestaveb), že musíme chodit na suché WC a prát na valše! Rovněž tak z měst se rozhodně nestanou "bezduché skanzeny", když budou lépe pečovat o své památky. Naopak, zvýší tím svou atraktivitu. Vždyť lidé jezdí na výlety do pěkných starých měst právě pro jejich zachovalost, zatímco jiná města, která zachovalá nejsou, si lámou hlavu, čím turisty přitáhnout. Bydlení v pěkně opraveném starém domě není z nouze ctnost, protože majitel "nemá na nový". Naopak, svědčí to o jeho kulturnosti a vytříbeném životním stylu.



Náměstí se zámek. Fotografie z počátku 20. století ukazuje, jak malebný byl Buštěhrad před sto lety. Dnešní vzhled Náměstí se však od tehdejšího zase tolik neliší, nestálo by za to obnovit jeho půvab citlivými úpravami domů? Foto archiv NPÚ

3. Základním pravidlem při opravách je respektování zásady vyjádřené výrazem "cena stáří".

Znamená to, že na domě jsou hodnotné jeho originální konstrukce a prvky (tedy vše od zdíva po drobné detaily). U starého obrazu nebo sochy nikoho nepřekvapuje, že cenu má právě jen originál. U starého domu to bohužel stále není samozřejmostí. Není-li dům zapsanou památkou, je jen na zvážení stavebníka, co zde ponechá. Nové zásahy provádíme tak, že pokud možno používáme původní technologie, tvarosloví a materiály nebo druhotně použijeme starý prvek z jiného domu či z bazaru (okna, dveře, dlažby). Pozor si dáme na použití novotvaru (tj. vkloubení moderního prvku) - jen mizivé procento novotvarů dopadá skutečně dobře. Nesaháme ani k současným kýčovitým "replikám", které se historicky pouze tváří. Podíváme se na jiný starý dům, abychom věděli, jak detaily skutečně vypadaly.

4. Staré materiály jsou stejně trvanlivé jako nové (někdy i trvanlivější) a mají řadu dalších skvělých vlastností. Oproti novým výrobkům mají ještě tu výhodu, že elegantně stárnou.

Dřevo, kámen, cihla, kovářské výrobky získávají stářím jedinečnou patinu, na rozdíl například od betonu, plastů, hliníku a umakartu. Nenecháme si poplést hlavu reklamami a tím, co vidíme vyrůstat v nové zástavbě. Staré technologie jsou ověřeny staletími a stále dobře fungují, přestože nám náš zedník nebo časopis stavební spořitelny tvrdí něco jiného.

5. Opravovat dům "postaru" nemusí být nutně dražší než současné postupy!

Navzdory obecně rozšířenému názoru je kopie starého okna od truhláře často levnější než nové typové okno. Cihelná klenba je většinou levnější než hurdiskový nebo železobetonový strop. Lze sehnat novou pálenou krytinu za méně než Bramac apod. Stojí tedy za to se o cenách včas informovat, i když některé vhodné výrobky neseženeme v běžných stavebninách a musíme se po nich trochu pít.

6. A hlavně, nenecháme se od svého záměru odradit. Velká část řemeslníků (bílé vrány prominou) není ochotná používat staré technologie a tvrdí, že "už se to nedělá", "je to moc pracné" apod. Je to však pouze jejich pohodlnost či nedostatek praxe. V Čechách bohužel zatím nefunguje to, co je v západních zemích normální - totiž že rekonstrukce starých domů je činnost specializovaná, takže ji nemůže dělat každý, ale jen ten, kdo to skutečně umí. Tito "památkoví" řemeslníci jsou pak ve svém oboru velmi ceněni.

Investor jste vy, takže hledejte, dokud nenajdete řemeslníka, který vám vyhoví. Za trochu námahy to

stojí - budete se pak na jeho práci dívat celý život. Zrovna tak nehleďte na to, co vám říkají různí známí a sousedé ("...tohle shod' a dej sem sádrokarton, to se tak dělá..." a "...omítka bez cementu? To je blbost, to ti spadne!").

Až dovedete svůj záměr do zdárného konce, budou i oni mile překvapeni, jak váš starý dům rozkvetl a jak je příjemný pro bydlení.

Na toto téma by se toho dalo napsat ještě mnoho. Věřím, že ty z vás, kteří mají staré domy rádi, jsem

alespoň trochu inspirovala, a ty, kteří je rádi nemají, přesvědčila, že je na nich alespoň něco zajímavého, proč stojí za to o ně pečovat. Pro staromilce, kteří ještě nemají čtení dost, se pokusím vymyslet do příštích BZ nějaký nový seriál. Jestliže byste přivítali článek o něčem konkrétním z této oblasti, dejte nám vědět na adresu redakční rady BZ nebo přímo na moji e-mailovou adresu: daniela.javorcekova@seznam.cz.

Ing. arch. Daniela Javorčková

NENÁPADNÉ SKVOSTY BUŠTĚHRADU



Dům čp. 46, vpravo z boku hmota čp. 256. Foto autorka

Velmi zajímavá skupina domů se nachází v Bo-Bořivojově ulici. Dům čp. 256 se vyznačuje zvláštními proporcemi - je vysoký a mělký, přitom má široký štít. V nejhořejší části štítu jsou dvě novější okna, která jsou zřejmě následkem užitkového opatření při zobytnování podkroví ve 2. polovině 20. století. Střecha je ještě stará tašková, se starým komínem.



Dům čp. 256. Foto autorka

Ze zadu sousedící dům čp. 46 je nově opraven, zachovává hmoty i proporce, členění oken, má na střeše pálenou krytinu, zkrátka co se týče vnějšího vzhledu, zapadl by dobře do svého prostředí, přestože prošel rekonstrukcí dosti razantní. Celkově příznivý dojem bohužel trochu kazí křiklavě oranžový nátěr fasády; až však majitele omrzí, není nic jednoduššího, než ho přetřít. Také kamenná zeď oplocení s výrazně vystupujícími kameny a širokými spárami má k historické konstrukci značně daleko. Vedle stojí dům čp. 45. Zachovává typický protáhlý tvar a střechu s polovalbou, mírně asymetrický štít naznačuje typ domu se zápražím krytým převisem střechy, kde se ve dvoře ještě donedávna nacházela pěkná dřevěná pavlač. Dům se opravuje, je v celkem



Vpravo dům čp. 45, vlevo čp. 256. Foto autorka

dobrém stavu, přestože má již novější dvoj a trojdílná okna (jejich výměna například za šestdílná by mu ovšem velmi slušela). Celá skupinka domů je zřejmě dost stará (na katastrální mapě z roku 1840 je již zhruba v dnešní podobě) a spoluvytváří pěkné starobylé zákoutí v této části Buštěhradu.

Ing. arch. Daniela Javorčková

JEDEME NA VÝLET

TEREZÍN - PEVNOSTNÍ MĚSTO

Na výstavu Zahrada Čech jezdí mnozí Buštěhradčané rok co rok. Na dohled od výstavního města Litoměřice se rozkládá pevnostní město Terezín. Nechce se mi dlouze popisovat nejhodnější trasy, protože věřím, že orientace podle mapy nebo autoatlasu nebude problém. Najít soutok Labe a Ohře vám jistě půjde hravě a České středohoří také není úplně cizí pojem, ne?

Marně byste však v mapách hledali zaniklé obce Trávčice a Kopisty, které ležely na místě dnešního města se třemi tisíci obyvateli. Syn Marie Terezie císař Josef II. po sobě zanechal na území ČR vícero pozoruhodných vojenských staveb, ale mohutná bašta monarchie proti vpádu výbojných Prusů, byla ve své době takřka megastavbou. Za dvanáct miliónů zlatých byl během deseti let vybudován složitý fortifikační systém bastionového typu s čtyřkilometrovým pevnostním valem, vodním příkopem a neuvěřitelnými devětadvaceti kilometry podzemních chodeb. Dle projektu týmu vedeného hrabětem Pelegrinim byla odkloněna i řeka Ohře do umělého čtyřkilometrového řečiště a na ploše 64 hektarů byla roku 1790 dostavěna osmiboká hvězdicová pevnost s pětibokými bastiony (podobné jsou i okolo Pražského hradu). Druhým významným prvkem celého opevnění byla východní Malá pevnost obdélníkového tvaru s polobastiony a dvěma pětibokými bastiony. Volný prostor mezi Velkou a Malou pevností pak uzavíraly šance a kotliny, které bylo možno uměle zatopit v případě ohrožení. Vnitřní pevnostní město s pravidelným půdorysem kolmých a souběžných ulic pak bylo dobudováno asi o třicet let později, ačkoliv statut svobodného královského města měl tehdejší Theresienstadt již od roku 1782. Budovy zde proto vytvářejí ojedinělý klasicistní celek, žel poznamenaný údělem posádkového města již od 80. let 19. století až po takřka celé století dvacáté.

Paradoxem výdajů a úsilí stavitelů je to, že Terezín nebyl nikdy nikým obléhán! Při napoleonských válkách totiž vzaly za své tehdejší obranné metody, a když pruská vojska roce 1866 "konečně" přitáhla k Terezínu, tak se s ním vůbec nezdržovala a prostě ho obešla! Dobrá, taktika, že? Pevnost tak ztratila strategický význam a sloužila dál jako vězení pro provinilé vojáky, ale byly tu zavírány také nepohodlné politické osobnosti, vůdce řeckého povstání proti Turkům Alexandro Ypsilantis, povstalec z uherského a pražského povstání v roce 1848 a nejznámějším vězněm první světové války byl jistě sarajevský atentátník (na Františka Ferdinanda d'Este) Gavrilo Princip, který zde i zemřel.

Zvláště tragicky pak Terezín proslul během druhé světové války, kdy byli vystěhováni původní čeští obyvatelé a město se změnilo na židovské ghetto.

24. 11. 1941 sem dorazilo prvních 350 přistěhovalců, ale během pouhých deseti měsíců se sem muselo namačkat 50 000 lidí! Až půjdete po městě, tak si představte, že proti dnešku byl počet obyvatel sedmnáctinásobný! Postupně ghettem prošlo 155 000 lidí. Nacistická mašinerie všemožně vytvářela lživý obraz samosprávného židovského sídelního území, ale jak bylo možné, že tomu uvěřily i komise Mezinárodního červeného kříže, to nechápu. O to hroznější je, že podmínky v ghettu nepřežil každý pátý člověk! Systém, jenž cílevědomě vyhlazoval "méněcenné rasy", pak v jiných koncentracích a na pochodech smrti zahubil dalších 83 tisíce lidí! Myslíte, že má cenu něco dodávat? Neuvěřitelné.

Zvláštní kapitolou je terezínská Malá pevnost. Od prvních dnů nacistické okupace Československa se stává vězením pražského gestapa. Čeští vlastenci i ostatní členové protifašistického odboje zde byli drženi a vyslýcháni předtím, než byli odvezeni do jiných vězení a koncentráků. Celkem jich prošlo Malou pevností dvaatřicet tisíc! Osm tisíc se jich už nikdy nevrátilo domů a přímo v pevnosti zahynulo ještě 2500 lidí! Jsou to otřesná čísla.

Bohužel nevím další údaje o letech 1945-48, kdy tu byli internováni Němci před odsunem z republiky. Asi by ještě pár děsivých číslic přibýlo.

Cíl našeho výletu se vám asi zdá podivný, ale myslím si, že by si každý měl zkusit projít tou proslulou branou, nad níž je "povznášející" nápis ARBEIT MACHT FREI a po dlažbě, kde rukou nacistických vrahů skončil ne jeden vzácný lidský život. A prohlídka romantického bazénku nedaleko popravičnice nebo krematoria, to už je dost i pro drsňáky. Tak asi právě pro ten pocit tísně by si tam člověk měl dojet. Aby si víc vážil svobody. Aby přestal tlachat hospodské výkřiky o rasové nesnášenlivosti a uvědomil si, že totéž by se mohlo přihodit i jemu, i když jinde a jindy. Aby už nikde nemusely ležet ty nekonečné řady kamenů se jmény a čísly, připomínající oběti hrůzovlády, jako v Terezíně. Abychom odmítli dostatečně rázně všechny strany a hnutí programově pošlapávající lidská práva a svobodu.

V Terezíně sice pochmurně, ale v Buštěhradě určitě nejlíp!

Tak zase někdy příště se těší Bleskáč!

Expozice v Muzeu ghetta, v bývalých Magdeburských kasárnách i v Malé pevnosti, jsou otevřeny celoročně denně zhruba od 9 do 17 hod; rodinné vstupné za 400 a plné 180 Kč; prohlídka asi 90 min.

POLICIE ČR INFORMUJE

ZPRÁVAO BEZPEČNOSTNÍ SITUACI VE MĚSTĚ BUŠTĚHRAD ZA OBDOBÍ OD 1. 10. 2005 DO 29. 11. 2005

V měsíci říjnu 2005 bylo ve městě spácháno celkem 6 trestných činů, 2 přestupky. U zjištěných trestných činů převažuje majetková trestná činnost (krádeže) a u přestupků občanské soužití mezi občany. Byli zjištěni 2 pachatelé přestupků.

V měsíci listopadu 2005 bylo ve městě spácháno celkem 6 trestných činů, 5 přestupků, nalezeny 2 od-

cizená motorová vozidla. U zjištěných trestných činů opětovně převažuje majetková trestná činnost, u přestupků majetek a občanské soužití mezi občany. Byli zjištěni 2 pachatelé přestupků.

Mezi nejčastější lokality, kde je páchána trestná činnost a přestupky, byly vytipovány ulice Kladenská, Hřebečská. V těchto došlo k největšímu počtu událostí evidovaných na zdejší součásti.

Por. Petr Kohout

BUŠTĚHRADSKÝ CHODEC

DOKUD DÝCHÁM DOUFÁM ANEB TŘI DÉ A PĚT TĚ

Je čas zimních radovánek, vyrážíme na sjezdovky, klouzačky, do iglů a do velehor. Je tedy i čas říci si něco málo o nebezpečí, úrazech, ale hlavně o tom, jak se správně zachovat při setkání s nimi. Jde vlastně o zopakování určitých zásad, o kterých jsme všichni jistě slyšeli, ale už je trochu pozapomněli.

Nebudu zde popisovat, kterak si lze přivodit tu kterou újmu na zdraví, ale co a jak prostě dělat.

A začneme hned tím, co nedělat!

Při poskytování první pomoci, která je zákonnou povinností každého občana, se určitě vyvarujeme všech výkonů, které dobře neovládáme nebo neznáme dobře jejich účel a dosah, protože bychom mohli stav zraněného ještě zhoršit. Zásadně nepodáváme podezřelé léky, jejichž indikaci si pročítáme z letáčku spolu s vyděšeným zraněným. Neodmítneme však, když nás prosí o aplikaci svých osobních léčiv, které má při sobě. Bernardýna s rumem by si asi rád aplikoval každý, byť jen lehce uražený lyžař.

Nejdůležitější je reagovat rychle a cílevědomě, avšak vždy s rozvahou, klidně, šetrně a svědomitě.

V prvním případě odstraníme zevní fyzikální nebo chemické příčiny, které by způsobily náhlou poruchu zdraví nebo jejich účín trvá. Znamená to, že lyžníkovi bez otálení odepneme drahé ski, snoubordákovi vytáhneme z řezné rány naostřenou hranu, horolezce obvykle vyhrábneme z laviny. Dobře si postiženého prohlédneme a rychle zjistíme, zda někde nekrvácí život ohrožujícím způsobem, nevěnujeme se tedy kvalitě vybavení, ani křivkám jeho těla. Zjistíme hned také, zda nemá poruchu vědomí. Odpovídá-li na dotazy a je trochu různolící, máme vyhráno. Blábolení už značí větší problém. Pokud nereaguje nijak, je tu bezvědomí jako hrom. Moc vážná věc. S ním bývá většinou spojena i porucha, případně totální zástava dýchání. Ale s tou se můžeme setkat i při jiných traumatech. Třeba zástavě nebo poruše krevního

oběhu, kterou je třeba také zjistit co nejdříve. Nakonec se budeme věnovat podrobnějšímu ošetřování, máme-li k tomu prostředky alespoň improvizované.

A když už jsme nešťastníka zkontrolovali tímto základním postupem, doufejme že dost svižně, tak můžeme ještě svižněji přikročit k účinné první pomoci. Zásadně však dodržíme následující pořadí!

1. zastavíme život ohrožující krvácení (tlakový obvaz, zaškrcovadlo nebo jen stlačení rány rukou)
2. při bezvědomí zajistíme volné dýchací cesty a raněného uložíme do stabilizované polohy na bok
3. při poruše nebo zástavě dýchání provádíme podpůrné nebo umělé dýchání z plic do plic, když jsme předtím samozřejmě zakryli rány pronikající do hrudníku neprodyšným způsobem (třeba igelit)
4. při zástavě krevního oběhu zahájíme ihned křížení (kardiopulmonální resuscitaci), což je dýchání z plic do plic a nepřímá srdeční masáž stlačováním hrudní kosti
5. při všech těžších poraněních se snažíme o protišoková opatření (nohy nahoru a dál to znáte, ne?)

Teprve potom přikládáme sterilní krycí obvazy na rány. A když nic nemáme, tak tam určitě nedáváme kapesníky! Samozřejmě také znehybníme poraněné oudy. Není nic šikovnějšího než polámaný lyžař. Ten si s sebou vozí spoustu příhodných dlah už z domova. Ale dost legrácek. Ještě poraněného vhodně uložíme a určitě s ním zůstaneme až do příjezdu lékařské pomoci. Pokud je ovšem nablízku. Takový nabitý mobil s číslem místní záchranky v kapse vám ušetří mnoho starostí. A že neumíte zrovna pakistánsky, nevádí. Stačí vědět zhruba kde jsem a odkud jsem se přičítal. Ale to je jiná kapitola. Pokud by vás zajímaly mechanismy nebo nejčastější příčiny úrazů, tak třeba zase někdy příště.

Jo, málem bych zapomněl! Mezi důležité první pomoci v zimě a na horách patří jednoznačně záchrana při podchlazení, neboli hypotermii. Připomínám to proto, že podchlazení nemusí nastat jen při teplotách pod bodem mrazu. Často bývá jeho příčinou právě úraz, nedostatečný přísun energie nebo třeba vyčerpání. Taková

Hančové a Vrbatové by mohli vyprávět... Ale zpět k hypotermii. Je to vážný stav, kdy organismus ztrácí schopnost regulace tělesné teploty a teplota lidského jádra klesne pod 35 stupňů Celsia. Jádrem člověka je myšlen obsah dutiny hrudní, dutiny břišní a lebky. Patří k němu ještě vnitřní část svalstva, kde obvykle máme těch průměrných sedmatřicet bez větších výkyvů. Co tedy dělat se zmrzlíkem? V první řadě zabráníme dalším ztrátám tepla, tedy omezíme působení vlhka, chladu a větru, který je nejzrádnější. Nejlépe ho přesunout do suchého přístřešku. Ale ten nebývá vždy po ruce, takže je důležitý suchý oděv a zabalení do deky, spacáku nebo alespoň do dalších oděvů. Šikovné je mít v kapse alufólii, ta nepřekáží a dokáže vrátit až 70 % vyzářeného tepla. Je také důležitá izolace od chladného podkladu.

Na to stačí batoh nebo karimatka. Anebo je úžasně šikovné, když si s postiženým vlezou pod deku další osoby. Jde přece o život, tak se nemusíme stydět! Vhodné jsou také lahve s horkou vodou, ale nikdy přímo na tělo, jinak budou popáleniny! Slazené teplé nápoje také pomáhají, zatímco zahřívání všelijakým třením je poněkud nevýrazné. Určitě však žádný alkohol! Ten podporuje oběh, čímž se tělo dál ochlazuje! Mimoto, že je vám pak třeba úplně jedno, že je mráz. No, a co říci na závěr? Snad jen, že léčba podchlazení má přednost před ošetřováním omrzlin. Ale kdo četl pozorně, ten chápe, že dýchání nebo krevní oběh má taky logicky navrch před frakturou.

Tak a ☐ je jich co nejmíň, přeje
Bleskáč!

HLAVOLÁMÁNÍ

MALÝ BUŠTĚHRADSKÝ TESTÍK

Na závěr roku jsme si pro vás připravili malý vědomostní testík, který prověří vaše povědomí o buštěhradské minulosti.

1. Na buštěhradském městském znaku je nějaká paní s erby v rukou a stojící v nejvyšší věži. Kdo je to?

- a) Kněžna Anna Marie Františka
- b) Svatá Máří Magdalena
- c) Anna Magdalena Popelová z Lobkovic

2. Král Vladislav povýšil obec Buštěves na město s novým názvem Buckov v roce:

- a) 1352
- b) 1411
- c) 1497

3. Nedávno začala oprava středověkého objektu zvaného Příční palác. Znáte jeho jiné pojmenování?

- a) Králičovna
- b) Vinohrad
- c) Starý hrad

4. Největší vodní plochou v našem městě je jednoznačně dílo s názvem:

- a) Starý rybník
- b) Nový rybník
- c) Pivovarský rybník

5. Zvonička Na skalech v horní části města je zasvěcena:

- a) Svatému Janu
- b) Svaté Anně
- c) Svatému Prokopovi

6. V roce 1833 byla postavena první buštěhradská škola, takzvaná Nová. Kde ji hledat?

- a) V areálu bývalého pivovaru
- b) V prostorách buštěhradského zámku
- c) Na pozemku Vrapického dvora

7. První sportovní organizace v Buštěhradě byla založena 27. 4. 1919 pod názvem:

- a) FK Buštěhrad
- b) Čechie Buštěhrad
- c) SK Buštěhrad

8. Víte, jaký výstav (roční produkci) měl buštěhradský pivovar počátkem 20. století?

- a) 24 tisíce hektolitrů
- b) 15 tisíc hektolitrů
- c) 3 tisíce hektolitrů

9. Roku 2002 slavnostně otevřené Muzeum Oty Pavla najdeme v domě zvaném:

- a) U Popletů
- b) U Oplů
- c) U Rotta

10. Víte, kolik stupňů má schodiště od zámku ke kapli Máří Magdalény na Náměstí?

- a) 92
- b) 104
- c) 117

1b, 2c, 3b, 4b, 5c, 6a, 7c, 8a, 9c, 10b
Správně odpovědi:

připravil JB

NAPSALI O NÁS

ŠMÍD, Pavel: Je buštěhradská halda opravdu bezpečná? Rubrika "Došlo na naši adresu"

Kladenský deník. Roč. 10, č. 231 (3.10.2005), s. 3

[Pan Pavel Šmíd se ve svém dopisu zabývá úvahami o stavu buštěhradské haldy i o tom, zda se nejedná o časovanou ekologickou bombu a možné ohrožení pro okolní obce.]

(ps): [=Petr Sklenička]: Řidiči kamionů se už nemohou vymlouvat na chybějící značení

Kladenský deník. Roč. 10, č. 236 (8.10.2005), s. 3

[Všechny přístupové komunikace do Buštěhradu jsou nyní opět opatřeny značkou zákazu vjezdu pro nákladní vozidla.]

(hus) [=Kateřina Husárová]: Děti z Íčka měly premiéru

Kladenský deník. Roč. 10, č. 259 (5.11.2005), s. 3. 1 fo-

to (společná fotka divadelního klubu Íčko po premiéře)

[Členové dětského divadelního klubu Íčko při ZŠ a MŠ Oty Pavla Buštěhrad uvedli v místní sokolovně pásmo jazykolamů, básniček, písniček a pohádek "Divotvorná knížka".]

(ps) [=Petr Sklenička]: Lidé cítí zklamání: Kamiony z města hned tak nezmizí

Kladenský deník. Roč. 10, č. 262 (8.11.2005)

[Řidiči kamionů se již nemohou vymlouvat na chybějící značení, přesto mnoho nákladních vozidel stále projíždí městem.]

BOŽOVSKÝ, Robert: V Buštěhradu chybí dětská hřiště

Kladenský deník. Roč. 10, č. 269 (18.11.2005), s. 2

[Město se bude snažit získat dotace na vybudování nových dětských hřišť, která budou splňovat normy Evropské unie.]

Připravila I. Kasalická, info bibliogr. odd. SVK Kladno
a webové stránky města Buštěhrad

SPV Sport pro všechny ženy pořádá pravidelná cvičení pro ženy a vyhlašuje tak

STOP

nadbytečným faldíkům i špatné náladě.

Máte-li zájem o svižné cvičení, u kterého se zapotíte, skvěle se odreagujete a uděláte něco pro své zdraví i pěknou postavu, přijďte mezi nás. Můžete si zaplatit i jednorázovou hodinu na zkoušku (30 Kč).

CO CVIČÍME?

aerobik - kondiční cvičení na vtrvalost, posílení kardiovaskulárního systému, spalování tuků, cvičení zpešťují činky a gummy

p. class - posilovací cvičení zaměřené na problémové partie - břicho, boky, hýždě, nohy občas podle přání zařazujeme *blok power yoga* (rehabilitace, relaxace, vyrovnání svalových disbalancí, rozvoj síly, flexibilita) či *TAE-BO* (intenzivní pocení, výdrž, ubírání na váze, posilování)

KDE?

V tělocvičně Základní školy v Buštěhradě.

KDY?

Pondělí 19.30 - 20.30

Čtvrtek 19.30 - 20.30

Jsou zvány všechny nové i stálé zájemkyně!

DUBOVÉ PODLAHY, SCHODY, STŘEŠNÍ OKNA
777 788 164

MĚSTSKÝ ÚŘAD HLEDÁ BRIGÁDNIKYNA

ROZNOŠ BUŠTĚHRADSKÉHO ZPRAVODAJE

OD ÚNORA PŘÍŠTÍHO ROKU

**KONTAKT: BZPRAVODAJ@SEZNAM.CZ
NEBO VIZ TIRÁŽ**

**CHCETE SE PODÍLET NA TVORBĚ
BUŠTĚHRADSKÉHO ZPRAVODAJE?**

**REDAKČNÍ RADA HLEDÁ POSILY
DO SVÝCH ŘAD.**

**V PŘÍPADĚ ZÁJMU SE NÁM OZVĚTE
NA KONTAKTY UVEDENÉ V TIRÁŽI.**

Vydává Městský úřad Buštěhrad. Povoleno výměrem čj.33/76 OÚ Kladno. Vychází 6× ročně. Náklad 1000 ks. ZDARMA. Redakční rada: Veronika Kellerová (předsedkyně), ing. Martin Ježek (výkonný redaktor), Jiří Blesk, ing. arch. Daniela Javorčková, Mgr. Ivona Kasalická, Mgr. Blanka Kufnerová, Linda Libertinová, ing. Jitka Müllerová, ing. Kateřina Stolárová; grafické zpracování: PhDr. Dana Stolzová; fotografická spolupráce: Martin Aushaus; jazyková korektura: Jan Dvořák. Kontakt: MěÚ Buštěhrad, Hřebečská 660, 273 43 Buštěhrad (L. Libertinová) a Městská knihovna; e-mail: bzpravodaj@seznam.cz. Tisk: Tiskárna Kočka Slaný. Toto číslo vyšlo: 23. prosince 2005. Uveřejněné příspěvky nemusí vyjadřovat stanovisko vydavatele a redakční rady. Nevyžádané rukopisy a další podklady se nevracejí. Uzávěrka dalšího čísla Buštěhradského zpravodaje - 1/2006- bude 31.1. 2006.